

Historische beschrijving
van de nieuwe
Vuurtorenwijk ~~oost~~
Oostende Phare et Extension
door
Edouard Van Alderweireldt

DE PLATE
ARCHIEF 11F. F 418 D4
NR 1034/2003

Voorwoord

Tussen Oostende en Brugge ligt een strook grond, alwaar zich na het verdwijnen van de oude Vuurtorenwijk een nieuw wortelierswijk aan het vormen is. Ze noemt Vuurtorenwijk of ~~Wester~~: Oostende Share Extension.

Dere wijk is langs drie kanten door water afgebakend nl. de Spuihok en het kanaal Oostende-Brugge, de haven en de zee. Een groot deel van de bevolking leeft dan ook, van en op het water: vissers, reders, vishandelaars en al degene die werken in detailrijke bedrijven die hiervan in verband staan.

De bevolking van de Vuurtorenwijk (WM) bestaat uit drie groepen: de joviale, ludruchtige Oostendse vissers, de meer moeizame reders waarvan een deel afhankelijk is uit Oostduinkerke of De Panne, en de handelaars waarvan velen uit naburige gemeenten komen. Niet alleen door hun karakter, maar ook door de dialectverschillen zijn deze drie groepen nog goed te onderscheiden. De Vuurtorenwijk heeft een maarstige en vooruitstreven bevolking, maar heeft ook zijn volkstijgen die het aparte karakter van de wijk onderlijnen. De wijk heeft ook zijn interessante kanten. Ten eersten is daar de vissershaven met de vismijn, en al de aanverwante bedrijven. Ten tweede is er nog een folkloristische kant, waar nog tal van oude gebruiken bewaard worden, zoals het St. Eloifeest, St. Maartensfeest, Carnaval en kermissfesten die nog zeer intens gevierd worden.

Het is ook op de Vuurtorenwijk (WM) dat het gemeentebestuur de prachtige vakantieschool in de duinen opgericht heeft. Niet alleen van kinderen houden de Vuurtorennagers, maar ook van dieren, want de duivenmelkersbrigade is er zeer actief. In vele huizen haalt men kanaries of sysjes in gen. Alhoewel de Vuurtorenwijk door de haven geëindigd is, is de stad is afgesneden, het leven, het volle blijve leven vindt er overal!

Ed. Van Alderweireldt

De Vuurtorenwijk moet verdwijnen

De overeenkomstvoet van Augustus 1912 voorzag de inrichting van nieuwe installaties voor de vissery op de gronden gelegen voorbij de huis aan de spuikom, links en rechts van de Congolaan.

Eenerzijds tot aan het militaire hospitaal, anderzijds tot aan de grenzen van de gemeente Bredene.

De wereldoorlog 1914-1918 was de oorzaak dat de werken niet onmiddellijk werden aangesloten. Na den oorlog, gerien eer nyds de vernieling van de werkhuizen van het reeuwesen, en gerien anderzijds de verhoging van het aantal schepen van de staat, stelde het stadsbestuur van Oostende voor, het arsenaal van het reeuwesen op te richten op de gronden van de huidige spuikom met een vlotdok voor de herstellingen van de paket boten en de andere staatschepen, met mogelijkheid er later droge dokken te bouwen, met de daarby betrokken industrie. Dit zou toegelaten hebben over een grote uitbreidingsmogelijkheid te beschikken om de vissershaven op te richten.

De staat ging niet op dit voorstel in van het stadsbestuur en ging over tot de kostelijke onteigening van gans de oude Vuurtoren wijk tot aan de Westgrens van de Congolaan.

In 1921 werd tot den bouw van de nieuwe vissershaven besloten en met de onteigening en afbraak van de oude Vuurtorenwijk begonnen.

De aanbesteding had plaats op 21 December 1921. Het waren de aannemers Coks en Grondels, die met den bouw van de vissershaven belast werden voor de som van 23.000.000 fr. bedrag dat ten gevolge van allerlei omstandigheden, waaronder

de daling in de waarde van de frank ver overschreden werd.

De normale diepte van het dok is 8 meters.

De oostkaaimuur is 446 meter lang. Aanvoerwaards link is een stepway opgericht van 132,70 m met een hellings van 0. 081 per meter.

Volgdok en tydok die gelijklopend zijn, zijn gescheiden door een grondvlakte van 112 meter breedte waarop de nieuwe vismijn werd opgericht.

Wat de sluizen betreft: Het lastenhokier werd opgemaakt op 26 juni 1921 en werd getekend door minister Conseele. De aanbesteding ervan werd goedgekeurd op 1 maart 1922 door minister Burelle. Toen op 20 oktober 1926 de heer Baels minister van Openbare werken werd, was de sluis bijna geheel gereed.

Genien de staat de oude Vuurtorenwijk had doen verdwijnen,zag het stadsbestuur van Oostende, zich verplicht ten kosten van de Congoaan een nieuwe wijk op te richten onde ont eigenenden toe te laten een nieuwe woning te bouwen en terzelfden tijd een overheidswijk op te richten.

Om de nodige terreinen te vinden die moesten toekomen aan de personen afhangende van de visnijverheid huisvesting te geven in de onmiddellijke nabijheid van hun arbeid, voorzag een koninklijk besluit van 1923 een soeijingplan dat de oprichting van de thans bestaande Vuurtorenwijk (→) mogelijk maakte. De stad Oostende kreeg toelating oude gronden, die haar aldaar nog niet toebehoorden, te onteigenen mit het doel op de oprichting van deze wijk.

De omvang van het belang van de uit te voeren werken deed het stadsbestuur besluiten deze over te laten door middel van openbare aanbesteding aan het privaat initiatief.

Dit laatste was de grootste vergissing die werd begaan, omdat de activiteit van gelijk welk gronden verkoopagentschap fataal op grond speculatie moet uitlopen.

Het proes-verbaal van deze aanbesteding, goedgekeurd in de gemeenteraad in 1924, verplichtte de Concessionariste Oostende een Naamloze Vennootschap op te richten. Ingevolge deze verplichting werd de „N.V. Oostende - Share et Extension kortweg „Opex“, genoemd, opgericht op 12 februari 1926, die al de verbintenissen van de Concessionaris overnam. Een titel van inlichting moet geregeld, dat de aanbesteding niet meer slot verloor; er waren niet veel amateurs; een eerste aanbesteding gaf zelf geen enkel aanbod, en er moest een nieuwe worden uitgeschreven. De oprichting van de maatschappij ging nog veel moeilyker. Ze moest worden opgericht binnen de 6 maanden, ingevolge de bepalingen van het lasten boek voor de aanbesteding. Ook dit geschiedde pas met veel vertraging.

Het lasten boek voorzag

- 1° Het ter beschikking stellen van de Stad aan Opex van al de haar toebehorende gronden.
- 2° De verplichte onteigening door de „N.V. Opex“, van alle andere percelen.
- 3° Verkoop door en ten voordele van de „N.V. Opex“, van de gronden ten behoeve van de bouwvestigen.

4° Het aanleggen van de wegen en het inrichten van de gerondheidswerken door de „N.V. Opex.“

Bortweg mag dus het voorwerp van de oprichting van de Maatschappij aldus worden bepaald:

Verrichting van onroerende goederen door de Maatschappij „Opex“, te haren uitsluitenden profijt, anderkyds de uitvoering der inrichtingswerken van de openbare wegen door de zorgen en op de kosten van de aanbesteder, die ze na de voltooiing moest overnemen aan de stad.

De inrichtingswerken behelzen:

De opening en de aanleg van alle straten, lanen, openbare plaatsen, en zo meer.

Daarin begrijpen de aardewerken, middeningen en aanvullingen voor het onder peil brengen van deze verbindingswegen, de kasseinwerken en steenlagen, het maken der voetpaden, de riolering met pompstations en stadswater leidingen.

De stad moet van haar kant de leidingen van gas en electriciteit plaatsen.

Het bouwen der nieuwe vismijn

De aanneming der werken van de vismijn werd op 4 augustus 1828 toegeveren aan de firma Delens voor de som van 13.600,000 frs.

Op 27 febril 1829 werd den eersten steen gelegd door den heer minister Baels.

De nieuwe vismijn beslaat een totale lengte van 336 meter

en een breedte van 66 meter.

Hij bestaat uit:

- 1° Een verhoophal (langs het vlotdok) van 35 m breedte
- 2° Daarneven twee rijen bureelen - magazijnen, onderscheiden
lyk 13 en 9 meter gescheiden door een overdekte ryweg van
9 meter.
- 3° Langs het tydoh op de overblyvende breedte van 42 meter:
het bestuursgebouw, twee viestafels en vier dubbele sporen.
De verhoophal is gans overdekt en heeft in dwarsrichting,
drie bueken van elk 10 meter breedte, de myn is verder
voorien van 67 magazijnen en bureelen.

Plechtige opening der nieuwe haveninstellingen

Eindelyk werd op 15 September 1934 de nieuwe haveninstellingen plechtig geopend onder een grote volksstoeloe. Allerhande personaliteiten en hoogwaardigheidsbekleders waren vertegenwoordigd: waaronder Gouverneur Baels, staatsminister Bonsele, de ministers Forthomme, Dureux, en de Broqueville, de aannemers Coels en Grondels, Delens. Het stad bestuur was vertegenwoordigd door: de heer burgemeester abbéreaux, de heren schepen, Burquat, Van Vlaenderen en Troome. De bestuurder van het reeuwesen Devos. Innamiddags om drie uur had de plechtige inwyding der nieuwe instellingen plaats door abgr Lamiray bisschop van Brugge. Om 5 uur had in de vlotkam een groot havenvfeest en roeiwed strijd plaats, en ook een roeiwedstrijd met reddingsboten van de Belgise kust.

Vanaf 7 uur 's avonds hadden grote feestelijkheden op den Vuurtorenwijk plaats met medewerking van verschillende maatschappijen. Om 9 uur had een groot vuurwerk plaats, daarmede eindigde, de feestelijkheden op zondag 16 September te 24 uur met een groot nachtfest op de Spuijkon.

De eerste verkoopdag

Het was de motorkrauder „O.186, ANGELUS, die op 17 September, de eerste vangst in de nieuwe vissery verhaalt. Een bloemtuil werd aan de schipper: Edward Ollary overhandigd. De O.112, BERTHA-LINA, schipper Leopold Van Hove, lande de eerste tongen.

Laten wij hier verder de namen en nummers volgen van de schepen en treilers die Maandag in de nieuwe haven gemeerd lagen.

„O.168, JOSEPH-MARCEL :	:	schipper, Tonneheyn. 3
„O.177, HERMINA	:	" , Lyche Engel
„O.66, ANGÈLE-MARGHERITE	:	" , Zoete Suur
„O.310, DE-ZEEMEEUW :	:	" , Vandenberge Firmin
„O.301, MARIS-STELLA	:	" , Goudsmid Henri
„O.190, LOUIS	:	" , De Obuleneester, Edw
„O.130, PENTIRE	:	" , Verhaeghe, Engel
„O.125, DERUYTER	:	" "
„O.259, HENRI-MARCEL	:	" , Viaesse, Barel
„O.270, STREUVELS :	:	" "
„O.105, JACQUELINE-FLORIMOND:	:	" , Verhaeghe Henri
„O.82, RAYMOND	:	" "
„O.143, YVONNE-ANGÈLE-	:	" , Lyche, Barel
„O.325, OCÉANIC	:	" , Lyche Emile

„0.303, ONS-WELZYN	: schipper, Glansteen Pierre
„0.244, PHILOMÈNE	: " " Provoost, Henri
„0.89, FREDDY	: " "
„0.295, MEMLINCK	: " " Collary Arthur

In de sluizen bevonden zich twee treilers en één motorsloep.

De „0.315, GABRIELLE-MARIA": schipper, Lambrecht, Th

De „0.293, VANDER-WEYDEN": schipper, Baeyden Maurice

De „0.266, HECTOR-FRANS": schipper, Christiaen Henri

Het sluiten duurde 2.15 uur

De „0.261, LINDBERGH, II", was op de slipway getrokken

Mrs Camil Willems was de eerste koper, voor vier tarbels betaalde hij 950 fr, bloemen werden hem door het bestuur overhandigt. De verkoop bracht maandag , 313,299,50 franken op.

Het belangstelling was door de vissers, kopers en reders uitgegaan naar deren eersten dag, en de lessen die er zouden uit voortvloeien. alles liep van een leidendahje en de verkoop gesledden in de beste omstandigheden en onder grote belangstelling.

De trammaatschappij heeft vanaf den eersten dag, en in afwachting dat het tramnet gewijzigd worde, een autobuslijn ingericht die de vismijn met de stad verbindt.

De tweede dag

Dinsdag verhochten 21 schepen.

Langs den Oosterkunst van de Rom word ijs en marout geladen. Tevens wordt er gewerkt om de weg te verlengen die leidt van den ingang van de mijn naar de Oostoever van de bassyn.

Alben is reeds begonnen met het bouwen van een Frigo

Toen het bleek dat een gedeelte der onderneming, namelijk de reesluis die toegang gaf tot het vlotdok, een ernstig gebrek vertoonde, en een bestendig gevaar van instorting opleverde, werd er zonder dralen, besloten deze te vervangen door een nieuwe sluis die ditmaal op Gaisons zou opgetrokken worden. Deze sluis werd in 1936 gebouwd en kon reeds op 16 juni 1937 in gebruik gesteld worden. Hij had een totale lengte van 137 m, 35 en een breedte van 16 m, een lengte tussen vloeddeuren van 91 m. en tussen ebbedeuren van 88 m. De kolkbodem lag op - 5 m en de slagdrempe op - 4,50 m.

Verder moest ook worden vastgesteld dat het vlotdok met zijn 125 m breedte en zijn 360 m lengte, ontoereikend was, zodat hier ook in 1937 een aanvang werd gemaakt met de verlenging van dit vlotdok, hetwelk alro gebracht werd op 760 m lengte.

In oktober 1938 kon dit verlengd dok in gebruik worden genomen; toen beschikte men over 1.425 m haaimuur wat met de 645 m haaimuur van het tydok te ramen een lengte van 2070 m aanleghaaimuur vertegenwoordigt.

Op het eindende van dit vlotdok werd een helling voor tiën van 121 m met de nodige achtergrond bepaald voor de scheepsbauwers die er zich vanaf 1947 definitief geïnstalleerd hebben.

Het oostends visserybedrijf beschikt thans over een moderne en wel uitgeruste vissershaven.

Lang zou het echter niet duren, want in 1940 kwam de

oorlog alles in de war brengen.

In 1942 werd de oude sluis door de Duitsers gedempt.

De beretter alvorens Oostende in September 1944 te verlaten, had de vissershaven totaal vernield. De haaimuren van de beide dokken waren overal opgeblazen, de sluismuren vertoonden brede bressen, de sluisdeuren werden beschadigd en het mechanisme onbruikbaar gemaakt. Voor de sluisdeuren, alsook in het Sas lagen geladen schepen geronken. De slipways waren buiten gebruik gesteld en de machinekamers opgeblazen. De vismijn was zo erg gehavend dat het volledig moest worden afgebroken. Het was een heel vraagstuk om dit alles op de kort mogelijkhe tijde te vernieuwen of te herstellen. onder druk werd dit onvangrijke werk aangepakt.

De haaimuren werden onmiddellijk hersteld, de sluis in orde gebracht en de slipways bedrijfsklaar gemaakt. De visverhoop ging voorlopig door in de grote handelsdokken in hangar № 5.

Op 5 November 1946 werd een voorlopige verhoophalle en een rij pakhuizen, achter de huidige scheepstimmerwerf opgetrokken. Onderdak kon in 1947 reeds opnieuw de vissershaven in gebruik gesteld worden, ofschoon de eigenlijke vismijn nog te herbouwen was.

In 1948 werd het puin van de vismijn opgeruimd, en de bouw er van werd in Mei 1949 aangevat, deze moderne constructie werd op 22 juli 1951 ingehuldigd en vanaf Februari 1952 definitief in gebruik genomen. De bouwwerken werden uitgevoerd door „SA. SETRA, Brussel“

In de verlenging van de vismijn werd de haring halle opgericht waarvan de plannen opgemaakt werden door bouwmeester „A. Isaacson“, uit Oostende, en de bouwwerken uitgevoerd door aannemer „B. Sys“, uit Boeselare. De haringhalle heeft een lengte van 320 m en een breedte van 20 m.

Daaraan zijn toegevoegd 35 pakhuizen van hetzelfde type als de kleine van de vismijn en even doeltreffend.

Tussen de vismijn en de haringhalle is een haring- en sprotbeurs opgericht waar de verkoop gescheeld door middel van een elektrisch afmyntaestel

Ban de overzijde van de vismijn, de Oostelijke kuurmuur van het vlotdok, werden al de nevenbedrijven van de vissery opgericht t.t.z. ysfabrieken, brandstofdepots, herstellingswerkhuizen, koperolageryen, diepvriesfabrieken, touw en nettenmagazijnen, radio, motoren, fabrieken voor visafval en visolie. enz., enz..

In 1952 werd langsheel het tydok een sprot en garnaalhalle opgericht, door aannemer Verkempinch, uit Oostende.

Gans dit vissershaven complex staat ter beschikking van het vissery bedryf, de groot handel, de visverwerchende nyverden en de aanverwante industrieën.

De Vuurtoren van 1820

Wanneer het krijgsgevecht geluwd en de oorlogsbedrijvigheid naar vredesdoeleinden werd overgeschakeld, werd ook de haven opnieuw ingericht voor eigen navigatie. De haveninstellingen hadden mede het oorlogssleed doorstaan, en de opruimingswerken vorderden slechts langzaam. Voor normalisatie van het havenverkeer was heropbouw van de lichttoren dringend noodzakelijk. De Oostendse haven moest echter zo vlug mogelijk het eigen lichtsein terughebben. Na de oorlog 1914-18 werd eerst de flaggstok als vuurtoren heringericht. Alhaar reeds in 1920 ging men over tot het bouwen van een houten vuurtoren op de Halve Maan ten Oosten van de havengeul. Het was aannemer Louis Van Beurle uit Oostende die door de Staat aangewezen werd tot het bouwen van deze houten vuurtoren. Het werd van een lantaarn voorzien met een elektrische draaigelicht. Deze voorlopige toren werd in 1926 door dezelfde aannemer afgebroken. De lantaarn werd behouden en op de pas nieuw gebouwde vuurtoren van Kewnpoort geplaatst.

De Vuurtoren van 1825

In 1825 werd ten Oosten van de haven een nieuwe vuurtoren in beton opgericht op hetzelfde voetstuk van de vernielde toren van 1859. De werken waren toe vertrouwd aan de aannemers Cocks & Grondels uit Gent.

De hoogte van de toren bereikte 65 meter boven de zeespiegel. De lantaarn brandt door middel van Electriciteit; en is bij elder weder 65 kilometer ver zichtbaar. In geval van defect wordt de werking van het licht verreherd door middel van accicelline gare. De toren berent ook een verlichting voor de luchtvaart. Door een bijzonder inrichting was het mogelijk de lichtstralen uit te zenden over een hoek van 60° loodrecht

gemeten van uit een watergas vlah. Het toestel of lantaarn, weegt 2500 kg. Deze massa berust in een bad van hukkilver, dat ook 300 kg, weegt.

De lantaarn heeft 500.000 fr gehoest.

De toestellen worden automatisch in brand gestoken door een vuurwerkh. Zo het licht onverwachts uitdoofd wordt, en het toestel zou stil vallen, dan wordt de bewaker onmiddelijk gewaarschuwd door een bel.

Om de lantaarn te bereiken moet men een wenteltrap bestijgen van 295 treden. De verlichting geschiedt in hierna volgende tempo:

Schittering 0,2 sec, verduistering 2,3 sec   Samen

Schittering 0,2 sec, verduistering 2,3 sec   m

Schittering 0,2 sec, verduistering 4,8 sec   10 sec

De optiek wordt in beweging gebracht door een elektrischen motor van 1/4 PK en de lamp, waarmee hij draait, is er een van 4.800 haars. Door de prisma's waarmee de res paneelen van de optiek bestaan, wordt de kracht der lamp tot 500.000 haars gebracht. De geweldige lichtbron in het inwendige van de reschantege en uit 525 prisma's bestaande optiek. De toren is ook voorzien van een radiobaken voor hoersbepalingen bij mistig weder.

In Mei 1940 brak de oorlog uit, en de torenwachter kreeg bevel de apparaten van de vuurtoren te vernielen.

In October 1940 werd het huisje van de wachter door een bom vernield en door de duitsers onmiddelijk afgebroken. De toren werd door de duitsers bezet, en op 3-9-1944 door hen ongeblazen.

Op 2 October 1946 werd de voet van toren afgebroken door aannemer P. Blaessens uit Brussel.

De voorlopige toren van 1845

In juli 1845 werd een stalen pyloon, dienende als voorlopige vuurtoren opgetrokken naast het voetstuk van de vernielde vuurtoren van 1825. Op zaterdag 11 mei 1846 werd het licht op de toren geplaatst. Ze werd voor de eerste maal ontstoken op 31 mei 1846.

De toren is 31 meter hoog

Draagwijdte van het licht: 11 mijlen

Ligging: $51^{\circ} 14' 14''$, 7 N,
 $2^{\circ} 55' 43''$, 3 E,

Karakter: schitterlicht met periode van 10 seconden

helder 1'')	
duister 1'')	10
helder 1'')	seconden
duister 1'')	
helder 1'')	
duister 5'')	

Op 24 oktober 1847 werd het licht weggenomen en voorlopig op de nieuw gebouwde vuurtoren geplaatst.

Op vrijdag 6 februari 1848 te 14 uur werd overgegaan tot de openbare verhoring bij oproep met gesloten aanbiedingen van de stalen pyloon voorheen dienende als voorlopige vuurtoren door de ontvanger der domeinen in de Café Budolfe, Vindictivelaan 19, te Oostende.

De nieuwe Vuurtoren van 1847

Opnieuw moest de vuurtoren herbouwd worden

Het was aannemer R. Clausens uit Brussel die met den bouw van de vuurtoren belast werd. In het begin der maand mei 1847 werden de bouwwerken begonnen.

De toren werd in gewapend beton opgetrokken

Het Coffrage werk werd uitgevoerd door de Luxemburgs-

aannemer Emile Vennig. De toren heeft een hoogte van 62 m 71, de binnendoorbenede bedraagt 3,70 m en in de toren is een ijzeren wenteltrap geplaatst. Op 29 juli 1847 wapperde de Belgische en Luxemburgse vlag ten teken dat de ruwbouw voltooid was. In October 1847 was de toren afgewerkt. Op 24 October 1847 werd het licht van de pyloon, voorlopig op de nieuwe toren geplaatst, en denzelfden avond ontstoken. De ultra moderne lantaarn werd te Parijs besteld, en werd in juni 1849 op de toren geplaatst. Op 1 november 1849 werd het licht voor de eerste maal ontstoken.

Positie : $51^{\circ} 14' 13''$, 6 N
 $2^{\circ} 55' 45''$, 9 E

kleur wit

Karakter schitterend

Schittering : 0,25 sec
verduistering: 1,42 sec
schittering: 0,25 sec
verduistering: 1,42 sec
schittering: 0,25 sec
verduistering: 6,41 sec

Hoogte boven het gemiddeld H.W. peil: 65 meter

Draagrijke : 22 mijlen

Verlichting voor de luchtvaart:

lichtstralen worden uitgeronden over een hoek van 32° , gemeten vanuit van uit een waterpasvlak.

Sedert 15 September 1950 is een radiobaken in werking gesteld hebben volgende kenmerken.

Positie : $51^{\circ} 14' 13''$, 6 N
 $2^{\circ} 55' 48''$, 9 E

Golflengte 988m - 303,5 Kc/s

Frequentie 600 c/s

draagwijdte, 20 zeemijlen
Seinletters O T H

— — — — — als volgt uitgeronden			
1maal de groep	O T H	2maal herhaald 12,0 sec	
	stilte	1,2 sec	
	peilsleep	14,0 sec	
	stilte	0,2 sec	
			27,4 sec
1maal de groep	O T H	2maal herhaald 12,0 sec	
	stilte	1,2 sec	
	peilsleep	14,0 sec	
	stilte	5,4 sec	
			32,6 sec
1maal de groep	O T H	2maal herhaald 12,0 sec	
	stilte	1,2 sec	
	peilsleep	14,0 sec	
	stilte	0,2 sec	
			27,4 sec
1maal de groep	O T H	2maal herhaald 120 sec	
	stilte	1,2 sec	
	peilsleep	14,0 sec	
			27,2 sec
Totaal duur:			114,6 sec

Aantal uitzendingen:

1° Bij normaal weder: 4 signalen per respectievelijk gedurende de minuten 7 en 8, 13 en 14, 37 en 38, 43 - 44.

2° Bij mistig weder: 10 signalen per uur respectievelijk gedurende de minuten 1 en 2, 7 en 8, 13 en 14, en verder telkens een roos van 4 minuten tussen twee uitzendingen.

De torenwachter was den heer C. G. Beymans

Bij volgende in 1930 de h. Trois ponts als vuurtorenwachter op. Voor die tijd was hij in dienst van het leedewezen. Onmiddellijk kon hij zijn intrek nemen in het pasgebouwde huisje naast den toren. Dit huisje werd na de vernieling van oorlog II niet weder opgebouwd. Het was ook niet meer noodzakelijk. Het veiligheidsysteem was door deels automatisch gemaakt om een voortdurende aanwezigheid bij nacht te eisen. Daniel van de Verteidige Noord-Holland was een zeer sterke man, iedereen kende hem. De toren en zijn wachter waren één verschijning vergröeid met het havenbeeld. Een schaduwrijke was er aan dit alles; de oude Vuurtorenwachter had hij tot zijn spijt niemand onttafeld en uitgevallen door de uittocht van het torenwachter naar Opese. Tot op 9 september 1953 behield hij de 324 trappen van de toren, soms 5 maal per dag en dit met een gemak, waar menig bezoeker bewondering voor had. Allen' Daniel was frisman bij het bereiken van de torenkamer. Zijn bestondertste werk was wel met het oprichten van de nieuwe toren.

Het aansteken en doven van het licht. Het regelen van de blok, de prisma's op de toren die onder de invloed van het zeewater hun glans verloren. De stores neerlaten tegen het zonnelicht, het oppoetsen van de hopen montuur. Zijn wenteltrap en de lele bouw tot in de top waren uitermate vindingrijk.

Daniel ging op 9 september 1953 op rust en vestigde zich op het Sas, chieuwstraat, 28 die zijn eigendom was.

De torenwachter werd niet meer vervangen bij het opnemen van Daniel. Een werktuighandige van het zeewerken komt eens per dag de apparaten controleren

De overplanting naar de nieuwe Vuurtorenwijk

Ten gevolge van het ontwerp der nieuwe vissershaven werden de gronden van de Oude Vuurtorenwijk stelselmatig onteigend en de huizen geleidelijk afgebroken. Van hogerhand werd er op aangedrongen de vissersbevolking, vooral uit Oostende stad naar de ~~Vuurtorenwijk~~ over te planten, doch het grootste deel der vissersbevolking bleef te Oostende stad wonen. Het verwerenlijken van dit plan was reeds de uitdrukkelijke wens geweest van Koning Albert, die hier een welvarende vissersbevolking wilde zien gedijen in een welvarendere wijk ter hoogte van de Oostendse Vuurtoren. De bewoners van de oude Vuurtorenwijk trokken weg maar niet allen volgens plan. Niemand kon verplicht worden op de nieuwe wijk te gaan wonen, en velen trokken naar Bredene, Groenendijk of Sas-Slyhens en naar Oostende stad. Dientengevolge daalde het bevolkingscijfer ten jare 1823 tot 2600 mensen. Ondertussen ging de grote volksverhuizing verder en in 1830 daalde het cijfer tot 1200 bewoners.

Op de ^{nieuwe Vuurtorenwijk} ~~Vuurtorenwijk~~ kon nu een gans complex gebouwen opgericht. De eerste bewoners waren Mynheer en mevrouw Bintelon Georges die er zich in 1827 kwamen vestigen in een klein oud huisje dat later werd afgebroken. De eerste parochiaan die er geboren werd was Henri Binteloer, zoons van de echtgenoten Georges Bintelon, de doopplechtigheid had nog plaats in het oude barakkerhuisje op de oude Vuurtorenwijk. In 1828 verrees dan ook het eerste huis in de Vingerlinchstraat en was het eigendom van abb. Arthur Deschacht. (bijgenaamd "Zurrut"). Toen werd door de maatschappij Opex, vier huizen gebouwd in de Jacob Besa-gestraat, en vijf in de Schielbaanstraat.

In 1828 werd het bloostergebouw in de Fortstraat onteigend alsoch de Broederschool in de Edouard Hammanstraat. In juli 1830 werd de eerste steen van de Broederschool in de

Thomas Vanloosstraat (op de nieuwe wijk) gelegd, en was voltooid in maart 1931. De aannemer was C.H. Goudse-Bolstaen uit Boeselare, de architect was de H.G. Devreese uit Oostende.

In 1930 had de aanbestedingplaats voor het herstellen van het oude fort Napoleon, om er een stadmuseum in op te richten. Dit op aandringen van den heer Carlo Lontens Stadsarchivaris. In april 1930 werd het rand rond het fort in tramwagens weggeruimd en naar het Maria-Hendrikapark in de visput gevoerd. en de herstelling begonnen door aannemer Vandervoort. Het museum werd geopend in 1931. De huisbewaarder was de heert. Vanneste.

Op 8 maart 1931 werden de parochiale eigendommen verhoogt op de oude wijk. Op 30 maart 1931 begon men te bouwen aan de Musterschad in de Stokerstraat gez. Den 27 februari 1931 werden de soldatenbarakken die op het Cambusveldplein op de oude wijk stonden en die gedurende enkele jaren door burgers bewoond waren aan de staat door de stad Oostende teruggeven.

Februari 1931 de eerste kruiderierswinkel werd opgericht in de Thomas Vanloosstraat, door h. Prosper VanCampenhout.

De eerste drankhuizen

De eerste drankhuizen, verrezen op de wijk tus-sen de jaren 1929-1932 het waren:

1°) Brasserie De lust: uitbater Willy Lorenzen-Barcen
hoch Congolaan en Vingerlinchstraat

2°) Café De Vuurtoren: uitbater: Georges Tintelon
hoch Thomas Vanloosstraat en Congolaan

3°) Café by P. De Clercq-de Corte: Jacob Gedachtestraat

4° Café: bij L. DeSaep-Boernaert: Noord Eedestraat

5° Café Bierhuis: uitbater Debloet-Vanderbusse
Ed. Hammanstraat

6° Café Tivoli : uitbater Edm. Morphy-Baroen
hoek Gonzolaan en Thomas Vanloosstraat

7° Café Bruxellois: Rodogolaan

8° Café Opex : Wdwe Vanderbusse
hoek Voorhavenlaan en Jan Derudderstraat

In 1930 werd de meubelwinkel: Isidore Claeys, opgericht in de Voorhavenlaan.

De eerste beenhouwerijen

De eerste beenhouwerijen die er niet hadden vestigen waren, "Beenhauerij Richard", in de Jacob-Besagestraat door h. Richard Jonckheere, en de beenhouwerij "Jacobus", in de Voorhavenlaan door h. Jacobus Buyle

In 1930 werden de werken aangevat voor het bouwen van de Stedelijke jongens en meisjeschool, door aannemer Isidore Lingier, uit Bredene, op de gronden gelegen, Thomas Vanloosstraat, Schielbaanstraat, ~~Jan Derudderstraat~~ en Voorhavenlaan. De inhuldiging had plaats op 11 December 1932.

Stilaan werden overal nieuwe huizen gebouwd, in 1931 werd het hulp huis S.E.O in de Thomas Vanloosstraat opgebroken. In 1932 verhoopt de maatschappij "Opex", 3 hectaren grond gelegen tussen de Schielbaanstraat, ~~Jan Derudderstraat~~, Voorhavenlaan, en Jan Derudderstraat, aan de maatschappij "De Costendtsche Haard", die er 152 huizen op bouwt, waaronder 135 alleenwoonsten en 17 dienwoonsten. In 1932 wordt de duivenmaatschappij "De Zwaluw" opgericht door Livien Glaesens in het laaien, "De Zwaluw,"

Voorhavenlaan № 37. Oude maatschappij tellt 43 deelnemers.

Op 31 oktober 1932, werden de herhelyke diensten voor de eerste maal gedaan in de nieuwe kapel van de zusterschool..

Opgnieuw groeit de bevolking aan en telt in 1932 reed 2300 inwoners.

Plannen voor het bouwen van de St. Antoniuskerk

Heel lang hadden de Vuurtorennaars het moeten stellen met het voorlopig barakkerhelyke, die zich op het Elsenveldplein bevondt, dewelke op 31 maart 1900 door Deen Decanniere ingezegd werd, en er dienst deed tot dat de oude Vuurtorenwijk onteigend werd.

Het was onse eerste pastoor Z. E. H. Salfoort, die alles in het werk stelde, en aandrong bij de hoge overheden voor het bouwen van een definitieve kerk.

Een Koninklijk Besluit van 25 februari 1900 had reeds machting verleend tot het bouwen van de kerk op St. Antonius parochie, en in sitting van 29 januari 1901 vroeg de gemeenteraad van Oostende, goedkeuring aan de Bestendige Deputatie voor aanhoop van gronden in de « Vrije Polder te Bredene » nodig voor openbare plaats, kerk en kerkhof. Wat op 21 juni 1901 werd goed geheuré.

Dere plannen vonden wel een begin van uitvoering, maar voor wat het bouwen van de kerk betreft bleef men maar treurelen, zo dat het geduld van pastoor Salfoort erg grote troef werd gesteld. En toen men het goed vond, en edereen van oordeel was dat de noodkerk dreigde te uit elkaar te kunnen vallen, werden ten jare 1912, de petities voor de nieuwe kerk opgemaakt, en in 1914 waren de plannen en het bestek van de nieuwe kerk gereed en werd het lasten boek naar de bevoegde overheid geronden.

De gebeurtenissen in 1914 deden al de replannen afseen haartnijze in een storten.

Veel jaren hadden de parochianen met hun noordherk genoegen moeten nemen. De noordherk zelf werd weinig door de oorlog beschadigd. Er viel een granaat, afgeschoten uit Nieuwpoort, vlak voor de ingangsdeur, en dit op een donkernamiddag gedurende het vastenseizoen. Er ontstond natuurlijk paniek, edereen vluchtte in verwarring, maar er werd gelukkig niemand gehwetst en er was weinig schade daar de granaat tamelijk diep in de grond drong waar hij ontplode, zodat de slag gebroken werd.

Door het oorlogsgeweld tamelijk goed gespaard, ging het herkje stil aan ten gronde door de elementen van water en wind, en in 1926 liet men aan het stadsbestuur weten dat de herk het geen twee jaar meer zou kunnen uithouden. Het voorlopige herkje was toen een huarteeuw oud.

Bij het overplanten van de Oude Vuurtorenwijk naar het nieuwe huwartier ~~Houttuys~~ werd de feestnaal der nieuwe jongensschool in de Thomas Vanloostraat als noordherk in gericht.

Een laconisch bericht in een plaatselijk weekblad sloot voor de Vuurtorenaars een hele episode van hun geschiedenis af. Dit bericht luidde:

«Op dinsdag 2 februari 1932, te 16 uur, zal, in een der zaalen van het stadhuis, overgegaan worden tot de openbare aanbesteding betreffende de verkoop ten einde afbraak van de gebouwen der herk, politiebureau en honderdhoek op de wijk Vuurtoren».

Oude Vuurtorenwijk, adieu !!!

X

X X

De bouw van de St.-Antoniuskerk

Nadat de gemeenteraad, Van Oostende haar goedkeuring had gehecht voor het bouwen van de nieuwe kerk werd op 27 September 1932 een aanvang gemaakt met de bouw er van. De werken waren toe vertrouwd aan de aannemers Gouze - Bostoen uit Boeselare. De plannen waren toe vertrouwd aan bouwmeester Vandamme, die de kerk ontwierp in neo - romaanse bouwtrant. De kerk berust op een zware fundering 180 betonnen palen werden ingeëist. De bouwwerken waren voltooid in 1937. Op deze vijf jaren lange arbeid werden slotte de Kroon geret toen abgr Lamiray op 26 april 1937 de St.-Antoniuskerk huam wijden.

De beschieting van de St.-Antoniuskerk

Gedurende den oorlog 1940 - 44, werd aan de St.-Antoniuskerk veel schade toegebracht. In de nacht van 10 op 11 Februari 1941 werd de stad Oostende voor de eerste maal uitzee beschoten. Een veertigtal obussen werden met gelijke tussenposes gelost, en de huizen daerden op hun grondvesten. Byna alle projectielen sloegen met een dreunende slag in op de wijk Opse, waar militaire werken zware schade opliepen. Een obus te ver afgeschoten kwam evenwel op den muur van de kerk terecht zodat ze buiten gebruik werd gesteld. Op dit ogenblik sliepen ongeveer een honderd tal personen in de schuilhelder onder de kerk. Gelukkiglijk was de obus ontspukt op een buch van de rechter flank, zodat alle personen die zich in de schuilhelder bevonden gespaard bleven. Toen werden de kerchelyke diensten gedaan in de feestzaal van de broederschool in de Thomas Vandoestraat en dit tot het einde van den oorlog.

Na den oorlog moest de feestzaal van de broederschool vrijgemaakt worden om de lessen te kunnen hervatten. Vandaa af werden goddelijke diensten gedaan in de

tripel onder de St.-Antoniusherk die ondertussen gerestaureerd werd.

Het herstellen van de St.-Antoniusherk

Het was Z. E. H. Desmet, zesde pastoor, die de herstellingswerken na de oorlog zag uitvoeren en alles in het werk stelde om van de St.-Antoniusherk een der schoonste kerken van Oostende te maken.

Het ontwerp der herstellingswerken van oorlogsschade werd op 2-12-1952 door het Stadsbestuur van Oostende ingediend bij de Hr Provincie-Gouverneur.

Op 2-4-1953 werd dat dossier overgemaakt aan de Hr Minister van Justitie, voor goedkeuring en toegezegging der Staats-toelage. Dank zij invloedrijke personen honden de dossiers in zeer korte tijd aan den Hr Minister van openbare werken overgemaakt worden. Op 12-10-1953 liet minister Behogne weten dat er iets haperde aan het dossier en dat het ter aanvulling terug gestuurd werd aan de Hr Gouverneur. Wij kregen echter van de minister een zeer goed woord en een hoopvolle belofte: dat het dossier met de meeste welwillenheid zal nageren worden, zodra het dossier terug is gekomen bij het ministerie van openbare werken.

Het stadsbestuur werd verwittigd en op 6-11-1953 liet Hr Smissaert, Lid van de Bestendige Deputatie weten dat het aangevuld dossier op 30-10-1953 overgemaakt werd aan de minister Behogne. In 1955 werd de kerk volledig hersteld en honden de kerkebijediensten er opnieuw plaats vinden. De werken werden uitgevoerd door aannemer Verschueren van Schlegem voor de som van 966.935 fr.

X

X X

Blechtige wijdingsdoop der nieuwe blokken van de St.-Antoniuskerk

Zondagnamiddag 21 november 1954 had de plechtige wijdingsdoop plaats van twee nieuwe blokken van de St.-Antoniuskerk - Vuurtoren, door Deken Butaye. Het betreft de Antonius en Julius-Gerardusblok, wegende onderscheidelijk 335 en 240 kgr.

Heer Joseph Schooneknaep en edelvrouw Emilie Jean namen het peter en meterschap over van de Antoniusblok terwijl dhr Karel Walrave en edvr. E. Maertens - Kilk als peter en meter optradën voor de Julius-Gerardusblok. De doopahste van Antonius vermeldt: «Dank zij de stad Oostende herleefd is wel in een ander leest doch met dezelfde geest»

In januari 1955, schonk abbeyffer Jean uit Oostende een nieuwe herkorgel voor de St.-Antoniuskerk, die gebouwd werd bij de firma Belto te Lier.

Onre straten

Voor den oorlog bestond een stratenplan dat over het grondgebied de aanleg van de straten voorzag. Ook in de zones die nog land bouwgebied waren of waar geen enkel gebouw stond kregen de toen ontworpen straten een naam. Na de oorlog evenwel diende de stad Oostende in naleving van de wet op de steden bouw aanlegplannen op te maken voor de onderscheiden wijken. Dit laatste had voor gevolg dat in het stratenplan belangrijke wijzigingen werden aangebracht. Een aantal straten die voorheen in vroegere lijsten, zullen nimmer worden getrokken: ze hebben zonder meer met naam bestaan en zijn in de nieuwe lijst niet meer vermeld. Van den anderen kant word rekening gehouden met de bestaande toestanden en ook met vooruitzichten in de nabije toekomst. Naarmate het urbanisatieplan uitgevoerd wordt, zullen weer schrappingen en aanvullingen noodzakelijk zijn.

De straatnamen van onre wijk

De eerste straten waarvan de aanvullingswerken begonnen in de jaren 1927 en 1928 waren:

De „Voorhavenlaan, Schielbaanstraat, Jacob Besagestraat, Stanleylaan, en Afrikastraat.

De aanvulling geschiedde met de gronden uit de nieuwe vissershaven.

Vanwaar komen de namen van onre straten vandaan?

Sluisplein

Het Sluisplein werd aangelegd van Gosten de Gongolaan op een driehoekig stuk grond nabij de Spuidam in 1928 en dank haar naam aan de sluizen diererham, daar ze dicht bij deze staan gelegen zijn.

Vingerlinchstraat

De Vingerlinch was een arm van de waterloop Noord-Eede en vloeide ongeveer op de plaats waar thans de Vingerlinchstraat ligt. Ze werd gedempt rond het jaar 1833. Vandaar komt de naam Vingerlinchstraat voort. De oprullingswerken hadden plaats in 1928. Het eerste huis werd er in gebouwd door Mr. Deschacht in 1929.

Noord-Eedestraat

De Noord-Eedestraat stamt af van de Noord-Eede, een waterloop die van uit het land naar de Oostendse haven loopt. Ze werd gegraven in 1612 en diende destijds als vaarwater na Brugge. Die naam betekend niets anders dan bordelijke waterloop. De Noord-Eedestraat werd aangelegd in 1928.

Het eerste huis werd er ingebouwd in 1929 door Leon Depaepe.

Edouard Hammanstraat

Dere straat werd aangelegd in 1830 met de gronden uit de nieuwe vissershaven. De straatnaam werd gegeven ter eere van Edouard Hamman kunstschilder, hij werd op 24 September 1813 te Oostende geboren en overleed op 23 Maart 1888 te Parijs waar hij zich gevestigd had.
Hij was de kleinzoon van Thomas Hamman die burgemeester was van Oostende van 23 Januari 1795 tot 20 februari 1796. Edouard Hamman leerde schilderen in het atelier van Nicaise de Keyser van omtrentwerpen. Hij gebruikte met historische creaties o.a. De Intrede van Albrecht en Isabella te Oostende. Het succes bleef niet uit met wereldfaam. Men vind van hem schilderijen in Italië Engeland tot zelfs in Cambodge. Gedurende de Frans-Duitse oorlog van 1870 - 1871 was de schilder Parijs ontvlucht en woonde hij met zijn familie te Oostende.

Etimé Liebaertstraat

De Etimé Liebaertstraat werd aangelegd in 1830, en werd genaamd naar de Oostendse dichter Etimé Liebaert die er geboren werd in 1783 en er overleed in 1854.

Thomas Vanloostraat

Dere straat werd aangelegd in 1929-30.

Thomas Vanloo was apotheker en dichter. Hij werd geboren te Oostende den 28 mei 1777, en stierf te Brugge op 5 februari 1851. Hij was de zoon van Thomas Laurent Vanloo en Marie Thérésia Vanden Dorpe. Thomas Vanloo studeerde in de school voor medicijnen te Brugge, en was schitterend uit zijn studie's te voorschijn, want hij werd er achtereenvolgens professor van Scheikunde, van Delfstoffkunde en Plantenkunde. Hij werd ook lid van de Provinciale gezondheidscommissie van West-Vlaanderen.

Gongolaan (br. Ed. Aboreaucalaan)

De naam Gongolaan werd gegeven ter eere van onre Belgische Congostaat en werd aangelegd in 1906 met de gronden voorhoede van de nieuwe handelsposten die rond dit tijdstip in aanbouw waren. In 1952 besliste de gemeenteraad van Oostende deze laan te herdopen tot br. Ed. Aboreaucalaan gewezen burgemeester en dochter te Oostende. De L. Aboreauc werd te Oostende geboren op 7 September 1870. In 1894 behaalde hij aan de universiteit te Brussel zijn diploma van doctor in de geneeskunst. Hij werd liberaal raadslid te Oostende op 2 januari 1908 en vervolgens op 1 januari 1912 schepen van de Beheerdiensten. Bij het uitbreken van den oorlog 1914-18 maakte hij zich verdienstelijk bij de onderhandelingen met Nederland voor voedingsmiddelen. Vervolgens vluchte hij naar Groot-Brittannie waar hij zich meldde als vrijwilliger voor Congo. Na het einde van de eerste wereldoorlog hernoam hij zijn ambt van schepen. Bij koninklijk besluit van 7 januari 1920 werd hij benoemd tot burgemeester, ambt dat hij bleef waarnemen tot in mei 1945. Hij was tevens de bestuurder van de stichting « Clemence Wante » waar hij op vrijdag 10 januari 1958 overleed. Zijn stoffelijk overschot werd op donsdag 14 januari 1958 naar Brussel overgebracht alwaar het verascht werd.

Voorhavenlaan

Dere laan werd Voorhavenlaan genoemd omdat ze aan de Voorhaven haar vertrekpunt vindt, en loopt recht door de wijk in de richting van Bredene duinen. De hoofdriaad die door dere laan loopt en rechtstreeks in verbinding staat met Bredene wiers afvalwater eveneens door dere verbinding naar de haven loopt werd aangelegd in 1907. De oprijlingswerken van dere laan begonnen in 1927. De betonneerde wegdek werd aangelegd op 21-6-1952.

Schielbaanstraat

De Schielbaanstraat werd aangelegd tussen 1903 en 1905 met de overvloedige gronden uit de nieuwe handelshaven van Oostende door de aannemers Cock en Coppieters. In 1906 werd een akkoord afgesloten tussen de Belgische staat en de stad Oostende voor het bouwen van een militaire schietstand op de gronden gelegen langs de nieuwe spuikom. In 1909 werd de schietstand gebouwd en de Schielbaanstraat in berijdbare staat gebracht. In 1942 werd de Schielbaanstraat door de Duitsers van een betonnen wegdek voorzien.

Werktuigkundige straat

De Werktuigkundige straat werd gedeeltelijk aangelegd in 1928. Deze straatnaam bestond eveneens op de oude Vuurtorenwijk, en werd behouden bij het aanleggen van de nieuwe wijk.

St.-Antoniussstraat

De grondvesten derer straat werden aangelegd in 1933 met de afvalgronden der openbare werken, en werd toen 'de Noordstraat' genoemd. In 1948 werd deze straat naam veranderd in „St.-Antoniussstraat", naar de beschermheilige van de wijk en van de vissers.

ctfrikastraat

De straatbedding werd aangelegd in 1927, haar naam werd gegeven als huldeblyk aan de Belgische ctfrikaanse staat.

Ganadstraat

Gedeeltelijk aangelegd in 1946 met baggerrand uit de haven.

Avisostraat

Dere straat kreeg haar naam aan het schoolschip AVISO, gebouwd te Boom in 1831 en toebehorende aan de Belgische Koninklijke marine. Dere straat bestond op de oude wijk en werd als straatnaam behouden voor de nieuwe wijk. De straatbedding werd gedeeltelijk aangelegd in 1834.

Stokerstraat

De stokerstraat werd aangelegd in 1830, dere straatnaam is afkomstig van de oude Vuurtorenwijk. Het eerst gebouw dat er werd opgetrokken was het hooister der ruster in 1830. Van straat was er toen nog geen spraak het was een aardeweg. De straat werd slechts in 1853 van een laag aschen voorzien. Ze werd geplaveid tot aan het hooister (tus de helft van de straat) in 1853. In juli 1869 werd dere straat doorgetrokken en voltooid.

Blankenbergestraat

De nieuwe Blankenbergestraat werd aangelegd in 1834 ongeveer op dezelfde plaats waar de vroegere Blankenberge straat lag. Dere straat was een zandweg die in de richting van Blankenberge loopt, vandaar haar naam. Het eerste woonhuis werd er gebouwd in 1861 voor Julien Roseel.

Loodsenstraat

De Loodsenstraat werd gedeeltelijk aangelegd in 1836 met slijhgrond voortkomende uit de haven van Oostende, dere gronden werden aangebracht door de firma Bietebier die toen havenwerken uitvoerde.

Fortstraat

Dere straat dankt haar naam aan het oude Fort-Napoleon die er dicht bij gelegen is en er op gebrokkelen werd in 1811 door Napoleon Bonaparte heer der Fransen. De Fortstraat werd aangelegd in 1895, en geplaveid in 1801. In 1925 verdween de helft van dere straat voor het bouwen van de vissershaven. Het thans nog bestaande gedeelte werd vernieuwd in 1934. In dere straat zijn slechts drie inrichtingen opgetrokken een deel van de werkhuizen van de „Motor-vissery“, de „Froid-Industriel“, en de likeurstokerij van Alfons Brijs.

West-Hinderstraat

De West-Hinderstraat herinnert aan het vrachtschip „West-Hinder“, dat sedert 1848 op 18 mijlen afstand van Oostende geankerd ligt, ten dienste van de reevoart. De straatbedding werd aangelegd in 1935.

Zeewerenstraat en Zeewerenplein

Dere namen zijn gegeven uit erkentelijkheid aan het beheer van zeeweren die veel bijgedragen heeft tot het bouwen van de nieuwe vissershaven. De aanvullingswerken begonnen in 1950.

Straambanklaan

De Straambanklaan ontleend haar naam aan de Straambank die voor rede van Oostende ligt. De aanvullingswerken van dere laan werden aangevat in 1950.

Victoriaalaan

Dere laan werd aangelegd in 1934, ter herinnering aan Koningin Victoria van Engeland. Tij werd geboren te Londen in het Kensington paleis in 1819. Op 20 juni 1837 volgde zij haar oom, Koning Willem IV. op. Tij overleed te Osborne op 22 januari 1901.

Napoleonlaan

De Napoleonlaan stamt af van de Franse keizer Napoleon Bonaparte. Hij werd geboren te Ajaccio (Corsica) op 15 augustus 1769. Bonaparte kwam voor de eerste maal te Westende aan op 13 februari 1798, en inspecteerde, de verdedigingswerken op Lieghemoreshoech daar hij een landing vreesde der Engelsen. Op 10 juli 1803: Napoleon en zijn gevolg kwamen te Oostende aan en beroochten de verdedigingswerken op Lieghemoreshoech en doet een batterij opstellen van 36 stuks geschut. Een kamp wordt achter de duinen opgesteld, en daarnaast een weg, die later de Napoleonlaan genoemd werd. Op 23 September 1811 brengt hij zijn laatste bezoek aan Oostende en het Fort Napoleon.

Op 16 October 1815 werd hij naar het eiland St. Helena verbannen en stierf er te Longwood op 5 Mei 1821. In 1840 werd het stoffelijk overschat van de keizer, op last van Koning Lodewijk-Philippe, naar Parijs overgebracht, en rust thans onder den hoge kapel van het Hotel des Invalides.

Noordzeestraat

De aanvullingswerken van de Noordzeestraat werden uitgevoerd door de firma Bietebier in 1936 en werd aangelegd met baggerzand uit de Oostendse haven.

Gilles Beukelsstraat

Gilles Beukels was een zeeman geboren te Ieper en vleit in Vlaanderen in 1358. Hij was het, die samen met Jacob Biern van Costende, het haken van haring op zee, in 1396 uitvond. De ontdekking van Beukels en Biern had voor de visvangst de gelukkigste gevolgen. Daardoor werd een langdurig goed houden van de gevangen haring verneerd. Daar door hadden de vissers sloepen veel langer in zee blijven. Dene haring die op onze dagen nog steeds op dezelfde wijze gebeurd, bestaat hierin, aan de ingewanden en andere stijgende gedeelten die de bijzonderste elementen van bedrijf uitmaken kunnen worden uitgenomen. Een gedeelte van dese straat werd aangelegd in 1935 en het overige deel in 1950.

Paul Bauwensstraat

Paul Bauwens werd te Costende geboren, den 6 Februari 1658. Hij huwde er Cathérine Groes; door dit huwelijk kwam hij in betrekking met belangrijke familieën: Schonamille, Hoyls, Vanden Heed, en de Grysperré. Hij dreef een grote handel en was zeer rijk. Hij werd raadsheer en algemeen depositaris van gehaakte goederen en postmeester. Hij werd burgemeester van Costende, van 26-11-1690 tot 27-10-1692, en van 30-5-1707 tot 22-8-1711.

Liefhemoresstraat

De Liefhemoresstraat draagt de naam van den oude hoech, Liefhemoreshoech genaamd, die destijds grondig bled Bredene was.

De Liefhemoresstraat werd aangelegd in 1934.

Tillessan Suysstraat

Tillessan François Suys, werd te Oostende geboren den 1 juli 1783. Hij was kunstschilder van beroep. Den 21 September 1820 huwde hij te Oostende, vrouw Babarie-Sophie De Ridder. Hij volbracht zijn studie's te Parijs en te Rome en werd in 1825 bestuurder van de Academie van Amsterdam. Hij werd met verscheidere ereleehens begiftigd. Hij overleed op het kasteel van Achterbos, bij Brugge den 11 juli 1861.

G. Verstelle straat

Gaspar Verstelle werd te Oostende geboren in 1635 en was een Oostendse hager, die in de jaren 1667-1668 toen de Nederlanden onder Spaans bewind stonden zeetochten ondernam tegen de Fransen. Het was op 14 augustus 1669 dat Verstelle door de Fransen op zee gedood werd tijdens een gevecht. Op 16 augustus 1953 bracht het schipen College ter herinnering aan de bevrijding, dat besloten werd de naam Verstellestraat te geven aan de nieuwe binnenstraat in de woningen Complex dat door de Coöperative Venootschap „De Oostendische Haard, op de wijk“, Geraardsbergen, werd opgericht. Deze binnenstraat vormt dus de verbinding, Voorhavenlaan, Schietbaanstraat in de wijk tussen de Van Hembdenstraat en de Jan Dierickxstraat. De plaveiwerken werden uitgevoerd door aannemer Béchu uit Eerneghem in September 1953.

Houthulstlaan

De naam Houthulstlaan werd gegeven in herdenking van de slag van Houthulst 1914-18

De grondvesten werden aangelegd in 1932

Na de tweede wereldoorlog verloren deze straat en de 3 huizen door ontvolking die er in gebouwd waren.

De rudderstraat

Draagt de naam van Michel Derudder, die burgemeester was van Oostende, van 14-10-1664 tot 7-9-1665

Felix Laureysstraat

Laureys (Felix-Adrien-Jean) architecte van beroep werd te Oostende geboren den 12 april 1820 en overleed te Brussel den 13 februari 1897. Zijn bekendste werken waren het opstellen der plans van de vergroting en vorming van de voorstadte te Brussel, de plans en het bouwen van de statie van Oostende (1881). Het inrichten van het Kasteel van Wijnendale (1870); de herk te Rotterdam, het hospitaal te Rotterdam, plans van verscheidene bijkondere huizen te Brussel, de Noordlaan, de St Michel, de place de Brouckère enz. enz.

De Felix Laureysstraat werd aangelegd in 1946

Bestenbustelsstraat

De Bestenbustelsstraat werd aangelegd in 1350 en dankt zijn naam aan Paul Bestenbustel. Hij werd te Oostende geboren op 11 februari 1663 en werd een behaamde zeeman, kapitein op een Frégat. Beurteilinc was hij in dienst van Spanje en van Frankrijk en vocht als kaper op zee. Zijn vader Guillaume Bestenbustel geboren te Vlissingen in 1645 verbleef in onre stad en werd omwille van wapenfeiten poorter van Oostende in 1673. Hij werd in een zeeschlag gedood op 6 oktober 1705. Zijn zoon Paul verbleef voor goed te Oostende en huwde er op 22 februari 1691, Maria-Catharina Ondermarch. Hij was vader van twee kinderen, Maria-Josina

en Paul-Guillaume. De laatste werd te Oostende gedren in 1702, huwde er in 1740, en stierf in 1741 zonder kinderen, de familie Bestenbustel stierf zo uit.

Paul Bestenbustel was 25 jaar als hij in dienst van Spa bevelhebber werd aanboord van de "KONINGIN-VAN-SPANJE" dat schip had nog maar vier reizen gedaan. Bestenbustel deed er verschillende expeditie tochten in.

Bij de eerste tocht haapte hij dertien schepen, die hij met droge buit naar Oostende binnenbracht.

Bij zijn volgende reis werd hij echter met zijn eigen schip door de Fransen gevangen genomen. Bestenbustel was er echter de man niet voor, om zich op zijn eigen schip naar een vijandelijke haven als gevangen te laten heen voeren, niemand zou echter durven denken dat Bestenbustel door een ongehoorde moedige daad nicht moeste maakte van het vijandelijke schip dat hem overvoumt had en het triomfantelijk Oostende binnen voer samen met zijn frégat die hij tien elfden tijd bevrijdde.

In een volgendereis haapte hij nog acht schepen.

In zijn vierde reis haapte hij er 23, zo werden twaalf reyses afgelegd, telkens haapte hij zijn buit.

Zijn laatste tocht greep plaats op 23 februari 1696 en eindigde op 6 april van hetzelfde jaar. Daarna trad hij in dienst van Frankrijk en voer hij het Civil op de "VEROVERAAR". De Spaanse successie oorlog was uitgebroken. Engeland en Holland vochten tegen Frankrijk en Spanje, Oostende had party voor Spanje en was het toevluchtsoord van schepen die voor Spanje en Frankrijk streden.

Een vloot van Engelse en Hollandse schepen blokkeerde onre haven om vader ontvluchting te beletten.

Bestenbustel voer met zijn sterke "VEROVERAAR" toe uit, en doorheen het gewoogend vijandelijke vuur gerookt hij in Duinkerke. Van daar uit vingen alle zijn verdere hapers tochten aan. Zijn eerste tocht beëindigde hij me

de verovering van 10 schepen.

Vervolgens bracht hij op 6 april, 15 juli en 6^e augustus 1705 gehaakte schepen naar Oostende.

Hoe en waar hij stierf is verder onbekend.

Jacobsen straat

De jacobsen straat werd aangelegd in 1334 en draagt de naam van jan Jacobsen. De jacobsen behoorden tot een oude edele familie afkomstig uit Holland. De eerste jacobsen waarvan er in de Bibliotheek de Borgondië melding gemaakt wordt is Michel Jacob sen geboren rond 1550 in Duinkerke. Het was een behend zeeman die vijftig jaar lang ten dienste had gestaan van de koning van Spanje en in Spanje stierf in 1643. Hij was gehuwd met Laurence Weus. Uit dit huwelijk werden 12 kinderen geboren waaronder zeven zonen. Een van hen was jan jacobsen. Zijn zus Agnes jacobsen huwde Michel Bart, de grootvader van de beroemde jan Bart. jan jacobsen die in 1580 geboren werd vergenoegde zijn vader op zijn zetelten. staatsherog Albrecht had in 1609 een twaalf jarig bestand met de Hollanders gesloten. Gedurende die vrede vestigden de jacobsen zich in Oostende. Toen nu die twaalf jaren om waren herbergonnen de vijandelijkheden opnieuw. De Hollandse vloot kwam de haven van Oostende blokkeren. jan Jacob sen was een van de eerste om naar de vijand toe te huren. Gebruik makend van een dekket niet verliet hij de haven in October 1622. Bij verrassing hielderde hij het Hollandse admiraalschip met nog tussé andere schepen. Toen nu de mist opklarde, overzag de Hollanders de situatie. Ondanks de vijandelijke vloot viel hem aan. Door de vijanden omringd wilde hij zijn schip niet als boot laten nemen. Toelbloedig steekt hij een brandende lont in zijn huiskamer en vliegt samen met zijn schip de lucht in.

Hendrik Baelskaai

De Hendrik Baelskaai was vroeger de Beijerkaai en werd aangelegd bij het bouwen der nieuwe vissershaven.

Hendrik Baels werd op 17 januari 1878 te Oostende geboren. Hy was advocaat van beroep. In 1909 gaf de toen nog jonge advocaat een zeer belangrijke aanwijzing tot verbetering van het lot der bevolking van de Vlaamse kust. In 1912 werd advocaat Baels tot gemeenteraadslid verhoren van de houthouche partij. Na den oorlog 1914-18 werd den heer Baels aangesteld tot schepen van den Burgerstand. Ook betelde hij als volksvertegenwoordiger. In 1926 behoorde hij de portefeuille van minister van Openbare werken, en legde den eersten steen der nieuwe vismijn op 27-4-1929.

In 1933 werd hij Gouverneur der provincie West-Vlaanderen. In 1946 werd hij Eere Gouverneur.

Hy overleed te Zoutleeuw op 14 juni 1951 en werd te Oostende begraven. De bestratingswerken werden uitgevoerd langs heel het vlotdok op 25 september 1946.

Edouard Anseelehaai

De Edouard Anseelehaai, is de haai langs heel het vlotdok en werd zo genoemd maar ook minister Anseele die zeer veel gedaan heeft voor de vissersbevolking en het personeel van het reeboek. Edouard Anseele werd geboren te Gent op 26 juli 1856. Hy was de vierde uit een verhuisgerin van vijf kinderen. Zijn eerste regelmatig beroep was dat van telegrambesteller.

Saarna werd hij bediende bij een notaris. In 1874 trad Anseele in de socialistische partij als secretaris van de Gentse afdeling.

In 1894 trad in het Parlement als volksvertegenwoordiger van Sint-Niklaas. In October 1895 werd Anseele gemeenteraadslid te Gent. In januari 1909 werd hij schepen van Financie en regie te Gent tot den 30 maart 1914. Toen de duitsers zich met het stadsbestuur kwamen bemoeien, trok hij er uit, en hernam zijn functie op 9 November 1918. In hoedanigheid van waar nemend burgemeester, ontving Ed. Anseele na de wapenstilstand van 11 November 1918 koning Albert en de Koninklijke

familie op het stadhuis te Gent.

In November 1918 werd Anseele minister van Openbare werken, tot in October 1921. Het was minister Anseele die op 26 juni 1921 het lasten hohier te hanteerde voor de bouw der Shuren van de nieuwe vissershaven te Oostende.

In 1922 werd hij opnieuw schepen der stad Gent.

In 1925 werd hij opnieuw minister van Spoorwegen, post, telegraaf, telefoon en reewerken in de katholieke Socialistische regering Soultet - Vandervelde tot in 1927.

Ten dienstjede ervormde hij de reddingsdienst langs de kust en bracht vele verbeteringen voor de visserrij.

Evenwelzag hij einde 1932 van zijn mandaat als gemeenteraadslid der stad Gent af en eerst in 1936 verhaalde hij dat van volksvertegenwoordiger. Hij was onafgebroken 42 jaar hamerlid geweest.

Anseele overleed te Gent op Vrijdag 18 Februari 1938.

De Vismijnlaan

Dette laan is het overgebleven gedeelte van de vroegere "Vuurtorensteenweg", en die rechtstreeks de vismijn binnenleid. Het nieuwe plaveiwerk werd aangelegd in 1852. In 1969 werd een gansnieuwe dubbele ~~oost~~ oostfallbremaan gelegd.

Werphaai

De werphaai is gelegen op het achterdeel van het nieuwe vissersdoh, alwaar de werven van de scheepsbouwers Sanesi, Borrey, Loye, Hillebrandt & Deweert en Deneye gelegen zijn. Het verbindt tevens de Hendrik Baelsbaai met de Vismijnlaan, en werd aangelegd in 1946. In het jaar 1952 werd de straatbekleding in tar-mac voltooid.

Esplanadestraat

Dette straat werd aangelegd in 1960 en is gelegen tussen de Vismijnlaan en de oesterputten (achter het Elbarine doh).

Slipwaykaai

De naam van deze kaai komt voort van de Slipway's die juist naast deze haaimuur gelegen zijn. Ze werd aangelegd in 1826. Daarop werden de werkhuisen Bécheries du clord en de scheepswerverven Seghers gebouwd.

Jacob Besagestraat

Jacob Besage werd in 1600 te Gostende geboren en vond de ziek vanaf zijn vrolyke jeugd tot de zee aangetrokken. Hij ging ter lange reisvaart varen en ontving het bevelhebberschap van een prachtig uitgerust fregat onder het opperbevelhebberschap van Karel van Bourgondië Graaf van Walcheren, admiraal van de Spaanse vloot. 't was de « ANNA » gewapend met 32 stuk geschut. En hele kleine schermutselingen hadden plaats waaruit Besage altijd zegevierend te voorschijn kwam, maar zijn eerste laatste slag moest geleverd worden tegen Piet Hein, de beroemde Hollandse admiraal, wiens naam overal vrees inboezemde, en die kwam de hand te leggen op verscheidene rijk geladen handelsvaartuigen. Deze vangst had in Gostende veel familien in verdriet gedompeld die niet alleen den brood winner verloren maar tevens de vruchten van maanden lang rondtreveren op zee. Besage was er juist op uit de Hollanders eens aan te tonen tot wat hij behwaam was. 't schijnt dat de slag verschrikkelijk was. Besage springt over op 't vijandelijk schip gevuld door verscheidene matrozen, en na en schrikkelijk gevecht trekt hij zijn pistool en gelukt er in Piet Hein te doden op zijn eigen schip. Alhaar de Hollanders herscheppen moed. Zij dringen Besage terug en op het oogenblik dat de Gostendse bevelhebber terug op zijn schip springt valt hem een hogel. Hij was op slag dood. Op 17 juni 1623 zeilde het schip terug de haven van Gostende binnen met aan boord het stoffelijk overschat van Jacques Besage. De teraardbestelling had twee dagen nadien plaats. Dicht bij het altaar van St. Bock alwaar hij begraven werd

Het volgende opschrift in gouden letters op een marmen
re gedenkplaat werd op zijn graf geplaatst.

„ Tot loffelijc gedacht der vrooren Capiteyn
„ Jacques Besage, die den Toninch t' Edel Crys
„ Getrouwelych heeft gedient, zijnde onder het gebieden.
„ Van d' Edelmogend Heer, die eere moet geschieden
„ Charles van Bourgondie, Graaf van Wolchen Beyn
„ Woer door Besage heeft, in't groot clyptanus Pleyen
„ Geloont zijn bloch gewelt, ten heeft hem nooit verdroten
„ De geusen Admiraal heeft hij self doodgeschoten.
„ It was hunnen Generaal, Peter Sietersen Beyn.
„ Voorwierde de grote zee, scheen wezen veel te Cleyen.
„ Hij noemt hem onren schrijf, den roem der Batavieren.
„ Besage wel gemset, doet hem van 't leven swieren
„ En als hij met gewelt, dit stueck had wijtgerecht.
„ Zoo was hij wel tevreen, te blijven in 't gevecht.
„ Volhertigh in de strijd is hij bloch gebleven.
„ Tot dat hij rechterkant, gelæsten heeft zijn leven.
„ En juni seventhies, 7 jaar sesthien hondert
„ met negen en twintigh meer, elck een die hier op let.
„ Tot laevenis van zijn ziel, hem u gebedt wil schenken.
„ Een seght den Heere wilt besaen die ziel gedenken.

X
X X

Men plaatste in hetzelfde koor een ander opschrift.

„ als aandenken aan Kapitein Henri Otse
„ die op 8 juni 1629 was gestorven nadat hij door
„ een kanonbal een van zijn benen verloor.

(uit Biographie Ostendaise"
uittreksel uit Biographie National)

Jacob Besage had de haven van Gostende verlaten met twee andere schepen, waarvan één onder het bevel stond van de kapitein Otzen.

Chansfeltstraat

Michel Chansfelt werd te Gostende geboren den 13 November 1655. Hij trad in het huwelijk in 1677 met Jacqueline Vlaminck. Op 20 October 1684, in 1686 verraakte hij aan dit Gostends burgerschap om dan terug te komen en het opnieuw te aanvaarden in 1688. In 1691 is hij kapitein van het kaperschip «DE-DRY-CONGINGEN» waarmee te Gostende drie gejaagde Fransche schepen binnengebracht. In 1693 brengt hij met zijn schip de «ST-GATHARINA» een Frans schip als buit in onze haven binnen. In 1695 is hij in dienst van de westelijke oorlogsvloot van S. A. R. de koning van Spanje, als «Convoeure du Roi» en voert het bevel op de «ST-FRANCISCLUS» gewapend met 12 kanonnen en met 196 mannen aan boord. Op 26 December brengt hij de snaauw «LA-BRUME» van Duinkerke, 10 stukken geschut in de haven binnen. Op 8 December, een andere Fransman «PRINCE-GHARLES» komende van Lissabon met olyfolie, roet en Spaanse wijn. De 20 December met een duits driemaster galoot, de «REIZIGER-TOBIAS» uit Stettin geladen met rogge en tarwe. Einde December haapt hij het in de wateren van West-Friesland het kotschip «BURGER-VAN-ORANJE» onder bevel van Philippe Spruit de Horn, komende van het verre Gosten geladen met granen en specerijen. Het werd naar Gostende gebracht en op 3 januari 1696 verhoogd voor 38.088 florijnen. In februari 1696 komt hij met de Fransche bark «LE-VOYAGEUR-DE-NANTES» als buit in onze haven binnen geladen met suiker, indigo, en specerijen. De verhoop bracht 28.682 florijnen op. Den 5 februari haapt hij een Frans fregat en den 7 februari tus een vlootse fluit, de «UNION» geladen met hout. Op 8 November 1696 levert hij een verwoed gevecht met het Fransche fregat «LE-BIEN-VENU» met 12 kanonnen welke hij overmeestert en naar Gostende opbrengt.

In Augustus 1697 voert hij het bevel over de snaauw, PRINCE-ELECTEUR, 6 kanonnen en 53 hopen bemanning waarmee hij
Gonvooidienst uit voert op Belengeland, Zeeland en Nieuw-
Thomias Gournay. In 1702 en 1703 doet hij kruistochten samen met
beroemd schip, de « KONINGINNE-VAN-SPANJE » in ver-
vanging van Paul Bestenbus tel die het mocht verlaten
had om dienst te nemen in de Franse marine en waarmee
hij verscheidene schepen haapt.
In 1706 voert hij het fregat « NEPTUNUS » laatste schip
waarin hij op de Belgische marine vermeld staat.
Daarna trok hij richting uit dienst.
Hij overleed te Gostende in 1717.

X
X X

St.-Antoniusplein

Het St.-Antoniusplein ontleent zijn naam aan de pa-
troonheilige St Antonius, van wie en werd aan
gelegd in 1934, na den bouw van de nieuwe kerk.
In april 1939 werd het plein van elektrische straatlichten
voorseen, deze verlichting werd vernield in 1940. Deze ver-
lichting werd vernieuwd in 1954. Op 3 april 1954 werden
de hoveningen op het plein aangelegd. In 1961 werd het plein
van een tarmac straatbedding voorzien.

Jan Dierickxstraat

Jan Dierickx was een zeekapitein uit de XVIIe
eeuw, waar hij geboren werd en overleden is, is onso-
bekend. De Jan Dierickxstraat werd aangelegd in 1930.
De plaveiwerken werden uitgevoerd in september 1953
door aannemer Becu uit Eerneghem.

Van Hembdenstraat

Werd aangelegd in 1930, de placeeringswerken werden uit
gevoerd door aannemer Becu uit Eerneghem in september 1953

Zaboralaan

Sergeant DeBruynestraat

De Sergeant DeBruynestraat werd aangelegd in 1931.
Op donderdag 27 oktober 1955 had de aanbesteding plaats be-
treffende, de uitvoering der bestratingsswerken
De 3 november 1955 had de aanbesteding plaats voor het aan-
leggen van de riolering.

Vuurtorensteenweg

De Vuurtorensteenweg is het gedeelte van de zeedijk gelegen
voor de Halvemaan tussen het Costerstahetsel en de Napo-
leonlaan

Landingshaai

Antoine Chouquetstraat

Antoine Chouquet was organisateur en componist van de muziek. Hij werd te Oostende geboren den 10 augustus 1653 en overleed te Oostende den 23 augustus 1723.

Schepenstraat

Sloepenstraat

Sleepbotenstraat

Jacobus Eienstraat

Pasaustraat

STANLEY LAAN:

Henry Morton Stanley, werd geboren te Dendigh, in het land van Wales in 1841, zijn ware naam was Stanley John Rowlands. Reeds zijn geboorte was niet alledaags: zoon van een bedroegen dochter Elizabeth Parry. Zijn vader een ryken boerenzoon overleed kort na de geboorte. In zijn kinderjaren was hij heel ongelukkig. Door zijn om werd hij in een gesticht geplaatst dat meer leek op een galei en waaruit hij ontvluchtte, om naar Amerika in te scheepen.

Hij werd door een Amerikaanse koopman aangenomen en zou in 't vervolg Stanley heten. Na de dood van zijn pleegvader verkoos de weesjongen het beroep van dagbladreporter, en werkte mede aan tal van bladen. Op een rezen dag ontdekte Gordon Bennett directeur van de New York Herald de reporter Stanley.

David Livingstone, een schetse missionaris was in die tijd spoorsloos verdwenen en scheen te midden der Afrikaanse wildernis verloren, misschien was hij omgekomen. Directeur Bennett gelastte Stanley om Livingstone te gaan opzoeken. Een karavaan werd voorzichtig toebereid en korten tyd daarna verbrók de reporter van de New York Herald van uit Zanzibar.

Op 10 November 1871 bereikte hy de Afrikaanse standplaats Udziji, waar hij Livingstone terugvond, door zielé uitgeput maar nog in leven. Stanley bezorgde hem kleederen, handelswaren,

„artsenigkundige producten, munition, levens-
„middelen en brieven uit Europa.

„Viel tegenstaande de ontberingen die hy had geleden
„kon Stanley de dappere missionaris niet overreden
„om met hem naar Engeland terug te keren.
„Enige maanden daarna dook Stanley wederom
„op te Zanzibar en zijn lotgevallen drong in heel
„de wereld door.

„Daar Livingstone die hij had willen onttrekken
„aan de duisternissen van het zwarte land ver-
„koos te sterren op de plaats zyner aardrijkskundige
„werken aansay Stanley het als een wens om het
„werk van Livingstone te voleinden.

„In 1874 verbrach hy terug naar Afrika waar hij
„zijn werk tot een schitterend resultaat bracht.

„Na een tocht van 999 dagen en na 11.600 km te
„hebben afgelegd bereikt Stanley eindelyk op 4

„Augustus 1877 Boma het doel van zijn tocht.

„Van de 365 negers die de tocht hadden mede ge-
„maakt bleven er slechts 115 over, de 3 Engelse
„reisgeellen van Stanley waren om gekomen.

„Wanneer dit nieuws overal bekend werd ge-
„maakt niet onse Vorst-Koning Leopold II in.

„dat elbinnen Afrika zal toe behoren aan wie

„het eerst de stroom zal opvaren, en terstand be-

„slist hij Stanley voor zijn plannen te winnen

„twee afgevaardigden van Koning Leopold II wachten

„de ontdekkingsreiziger op te elbarzeille,

Baron Greindl en Generaal Sanford (jan 1878) om Stanley te groeten en hem in naam van Koning Leopold II te vragen een zending in Afrika te aanvaarden voor rekening van het Studie Comitéit van Opper Congo dat toen tot stand kwam. Op 25 November 1878 werd Stanley in het Koninklijk paleis door de vorst ontvangen. Hy word aan het hoofd gesteld van het Studie Comitéit voor Boven Congo, en hy word de rechter hand van Leopold's Afrikaanse onderneming. Samen met Hanssens, Van Gèle, Coquilhat, de Winton, Cambier enz... legde hij de grondslag van Congo - Vrijstaat. Op 23 Januari ~~1879~~ 1879 vertrok hy naar Afrika. In Januari 1880 voegen zich de Belgische officieren, Braconnier, Harou en Valcke bij de expeditie van Stanley.

Samen met hem voeren zij de Congostroom op met drie kleine stoombootjes, "A. I. A.", "EN AVANT", en "LE-ROYAL" waar zij eerst Tsangila stichtten Valcke nam het bevel over deze post.

Aan boord van het kleine schip, "EN AVANT", zetten zij de tocht verder, Harou bleef te Emanleanga een andere post door Stanley gesticht

Ten slotte op 1 December 1881 werd Leopoldstad, de huidige hoofdstad van onte kolonie gesticht. Stanley had rust nodig en na een vierde reis, in 1889 keerde hij naar Europa terug

te Brussel waar hy gedurende 76 dagen verblijf, werd hem de eer bewezen, die aan buitenlandse vorsten

"is voor behouden. Koning Leopold II wenschte
hem bij zijn aankomst persoonlijk welkom
In een open koets reden zij naar het paleis
tussen twee ryn soldaten die het geweer pre-
senteerden.
In 1897 keerde hy een laatste maal naar Afrika
Krug om de inhuldiging van de spoorweg van
Balawago bij te wonen.
Hy overleed op 10 okt 1904 op zijn landgoed
te Surrey, en werd te Ferbright begraven
De grondwerken van de Stanleylaan werden
uitgevoerd in 1928. De Stanleylaan werd op de gehele
lengte van een modern wegdek en rijsleiding voornamen in juli
September 1969

Antoine Belpairestraat

Antoine Belpaire werd te Oostende in 1783, in 1816
huwde hij met Marie-Cécile-Girex

Hij was Notaris en Greffier van de rechtbank van hoofd-
del. Hij overleed te Antwerpen in 1833. Dene straat is ge-
deeltelijk aangelegd in 1956. De naam van dese straat vers
echter door het stadsbestuur geschrapt in 1956.

Thomas Baystraat

Thomas Bay was Terlander van geboorte en kwam
rich te Oostende vestigen om er handel te drijven. Hy werd
schepen van onre stad, en tevens Rector en mede stichter van
de beroemde Oostendische Compagnie. Hy werd burge-
meester van Oostende van 24-9-1728 tot 4-8-1738
en van 3-10-1748 tot 24-5-1788.

Francis Vere straat

Sir Francis Verre was een moedige man en een beroemde generaal. Gedurende het drie jarig beleg heeft hij over de berettingstroepen in Gostende het bevel gevoerd, van 16 juli 1601 tot aan de overname van het bevel door Frederik Vandorp op 6 oktober 1602. Van de negen gouverneurs die de drieparige belegering hebben meegemaakt treedt hij samen met gouverneur zhr. Charles van der Elst, het meest op de voorgrond, omdat hij was: een « lastigh, maar erg vaillant heer », zoals hij door Fleming werd genoemd. En Fleming kon het welken, want hij maakte de hele belegering mee als secretaris van de verschillende gouverneurs.

Door het moordend vuur van de Spanjaarden waren reeds in de eerste week 500 doden te betreuren. De toenmalige gouverneur, van Gruyningen, gaf geen voldoening en werd vervangen door kolonel Van der Elst. Alhaar reeds op 16 juli 1601 kwam Sir Francis Vere te Gostende aan met twaalf vendelen Engelse troepen, die hij van koningin Elizabeth van Engeland had meegekregen.

De koningin van Engeland droeg de Spanjaarden open goedhart toe, en jaende zich er in dat prinskertog Albrecht, met een overmacht van troepen, niet bij machte stond de vesting Gostende in te nemen. Wat een prestige verlies zou het voor de Spanjaard betekenen, indien het zou blijken dat dit geïsoleerd stadje de machtige Spanjaard met goed gevolg trots kon houden. Het was algemeen bekend dat het moreel der Spaanse troepen beneden yell stond. Betrouwbare ruitertij immers moet het voetvolk aandrijven; bangeriken en deserteurs werden ongenadig afgeslacht. Voor de Staten was er dus, met de steun van Engeland, een redelijke kans tot slagen, indien het garnizoen met vaste hand geleid kon worden.

Die vaste hand berat Sir Francis Vere. Reeds gedurende 15 jaren had hij zich in vele gevechten onderscheiden, waardoor hij alom als een moedig soldaat bekend stond. Hij vocht steeds in de eerste gelederen, de degen in de vuist, en gaf in alles wat de militaire kant van de huyster betrof, aan zijn soldaten het goede voorbeeld.

elkochtans kon hij zeer hardhandig optreden wanneer zijn onderhorigen zich aan de militaire tracht durfden vergrijpen. In tijden van rust liet hij de boog wat ontspannen, maar wanneer het op strijdzaanhouwam was hij onverbiddelijk, voor nuchtelijke vrees voor de anderen. Hy was soldaat in en beer.

Elkaar ook grote mannen hebben hem gebreken. Was hij moedig en vast beraden, hy was ook een lastig mens en had een onmagelyk karakter. Zo leefde hij met vele van zijn officieren in onmin, vooral wanneer hij met de Oartschertog onderhandelingen aanhoopte over een wapenbestand. Hy werd door zijn officieren van verraard beschuldigd. Toen echter bleek dat hij die onderhandelingen slechts had gevoerd ten einde te wachten tot dat van over see versterkingen voor zijn garnisoen waren aangekomen, vonden anderen niets dan afheuring voor zulke handelwijze. Zo werd het stilaan tijd dat Sir Francis Vere uit Oostende verwijderd werd. Hy ging zich op Felbaart 1602 bij Prins Maurits aandienen, voerde nog enkele tijd het bevel over andere troepen, en werd gewond in het bijtij van Prins Maurits, die hij zo lang en zo trouw had gediend. Hy overleefde zijn huetsuren, maar was toch niet meer in staat zijn oude « beroep » nog verder uit te oefenen.

Hy overleed te Londen, den 28 Augustus 1608, in den ouderdom van 54 jaar. Elket hem verdween een stoutmoedig en behend generaal uit een beroemd geslacht.

Het is dan ook terecht dat een der straten op onre wijsh naar hem wordt genoemd.

De Francis Vere straat werd aangelegd in 1928

De groenendijk of Groenendijhstraat

Na het beleg van Gostende, om het grondgebied van Bredene aan de zee te onttrekken, werd in 1612 de Groenendijk aangelegd. De straatnaam « Groenendijk » vindt daar zijn oorsprong, vermits dit gedeelte van de dijk aan de wijk Turhien verbroek in zuidelijke richting, en tegenover de hofstede « het Bychewaerts hof » naar het Westen zwentte. Dene dijk die verder het ganse gebied van Lijgemoorre insloot, werd « Vrije Solderdijk » genoemd. Vanaf dene dijk verbroek dan in zuidelijke richting een nieuwe dijk, de eigenlijke Groenendijk, die dwars door het gebied van de tegenwoordige Spuikom werd aangelegd, en boven de vloord Eede bleef om ook langs daar het water te weren. Elhet tegenstaande dene doelmatige bedijking, bleef de zee een lichtondere voorheur hoesleren om Lijgemoorre te overrompelen. In de tweede helft der 17e eeuw kwam ze tot driemaal toe de schaarse bewoners met een overstroming verrassen. Vanaf 1715 werd, door het aanleggen van een breeuwater in vette aarde, het strand van Lijgemoorre door het aanslibbende rand gevoelig verhoogd, om roodoende de zee op afstand te houden. En toen in 1903 het strand van de Vuurtorenwijk met een stenen dijk werd ingedijkt, bleven vanzelf de grote vloeden achterwege.

Van waar de naam « Groenendijk » vandaan komt is gehilige te raden. De helling was met gras begroeid, en daarop werden schapen losgelaten om er te grazen. Lange tijd telde dene weg geen bewoners. Enkel het Bychewaertshof beheerste er de omgeving sinds onheugelijke tijden.

Eerst in de jaren 1920 werden er de eerste huizen gebouwd. Sindsdien verrezen langs dene weg een ry prachtige woninge vooral nadat de gronden van de oude Vuurtorenwijk werden ontstaend, en de ontstaende Vuurtorennaars elders maar woonstgelegenheid gingen zoeken.

De oorlog 1940 - 45 ontredderde mochtans dit ganse gehucht, gerien gans de Groenendijk door de Duitsers in het verdedigingstoksel van de Atlantik-wal werd ingeschakeld.

Daartoe moesten de bewoners, hun huizen ontruimen. Tussenin de huizen werd een betonnen muur van drie meters hoogte opgetrokken, en een antitankgracht van vijf meter breed gegraven, vanaf het einde van de Voorhavenlaan. Tussenin deze muur werden blokhuisjes gebouwd, die met kanonnen werden bewapend. De bevrijding behorende voor de Groenendijkers de 20 lang verbiedde terugkomst. Alras herleefde dit gehucht en kreeg haar oude glorie terug. En méér dan dat, want in 1952 werd dere weg gebetonnerd, zodat dere oude dijk als t'ware een bloeiende gehucht van onre Opeie is geworden, nietegenstaande het tot het grondgebied Bredene blijft behoren.

In juni 1939 werd de bestratingstaks voor den Opeie van 35 fr op 70 fr per vierkante meter gebracht.

Lyst der straatnamen die officieel geschrapt werden
sinds 28 - 3 - 1956

Antoon Belpairestraat
Sloepenstraat
Sleepbotenstraat
Schepenstraat
Jacobus Kienstraat
Sadaunstraat
Thomas Baystraat
Besteekristelbaat
Felix Lauwersstraat
Tilleman Suystraat
Gilles Beukelsstraat
Obriosostraat

Gongolien : werd Dr. Ed. Moreauxlaan
Vuurtorensteenweg werd Vismijnlaan
Beederighari, werd Hendrik Baelslaai
Voordstraat' werd St. Antoniusstraat
Zuidsever (spuihok) Vicoyne dijk

De mijverheden op onre wijch

1
-

De rederijen en aanverwante bedrijven

N.V. Pêcheries à vapeur.

Ofschoon de meeste visserssloepen aan vissersreders toebehoren, worden de grootste eenheden geëxploiteerd door grote handelsverenigingen. De oudste is de „N.V. «Pêcheries à Vapeur d' Ostende » die in 1836 werd gesticht door John Bauwens, een der meest vooraanstaande figuren in de Belgische Zeevisscherij. De burelen en magazijnen dier rederij waren toen gevestigd op de Brandarisbaai. Het kapitaal van de firma werd regelmatig verhoogd teneinde de snelle ontwikkeling die rij vanaf het begin hende, bij te houden. Het aantal in bedrijf gestelde treilers vermeerderde vry spoedig: twee in 1896, vier het jaar nadien, in 1900 nog vier en zo voorts.

In 1914 vaarden vier eenheden uit Oostende weg naar Belford haven; zij namen deel aan de ravitaillering van Engeland en aan zijn verdediging; één er van werd in 1917 in de grond gesaboté. Na den oorlog werd de vloot weder samen gesteld. Vanaf 1924 werden de stoomboten vervangen door motor boten. Na het bouwen van de nieuwe vissershaven huwde de rederij zicht op onre wijch vestigen. Op de Bedryghari (Ghans H. Baelshai) werden de burelen en ruime magazijnen opgericht. In 1940 vertrokken alle treilers buiten twee, andermaal naar Belfordhaven; beiden allen werden ten dienste van de Britse Admiraliteit gesteld. In 1946 huwden vier nieuwe eenheden de verdwenen boten vervangen: in 1953 werd de vierde John aan de vloot toegevoegd.

Laten wij er nog aan toevoegen dat de hr. Bauwens in 1885 de eerste Oostendse treiler liet bouwen. Dat hij de eerste hoelhamer bouwde op de in 1917 getorpedeerde „MARCELLE,

dat de eerste radio installatie aan boord van een Belgische treiler door hem werd geplaatst.

Hij richtte verder nog verschillende met de reevisserij verwante bedrijven op, zoals de « FROID-ARTIFICIEL ». Het werd actief bijgestaan in zijn ondernemingen door zijn zoon Raymond.

Den

overleed den hr John Bauwens
de redery en aanverwante bedrijven op onre wijk werden door den hr Raymond Bauwens voortgezet

De „N.V. MOTORVISSERY..”

In onre vissery neemt nog een andere grote vennootschap een voor aanstaande plaats in, namelijk de N.V. „elbotriversy”, gesticht op 29 December 1929 door de hh L.T.B. DeGrop, J. Delbaere en Gh. DeGrop, en de naamloze vennootschappen « Pêcheries d'Islande », « Amsterdamse Belegingsmaatschappij », « Clubbel Liégoise », en « Elgemene Bankvereeniging en Volksbank van Leuven ».

De hr L.T.B. DeGrop, die afgevaardigde beheerder werd, bracht in de zaak de twee motortreilers, O.290, TENIERS » en « O.291 « JORDAENS » welke hij toquist voor eigen rekening had laten bouwen.

Haar inrichtingen waren gevestigd in de Zuidstraat. In 1934 werden grote complexen opgetrokken op een strook grond gelegen op de H. Baelskaai, Fortstraat en Victoriaalaan. Ook een grote ysfabriek, « Les Frigos rivières du Littoral », voor de verkoeling, bewaring en industriële behandeling van de vis.

Onder de krachtadige leiding van haar afgevaardigde beheerder is de redery thans de sterke van de huid-Bond dit Centrum van aannemelijke bedrijvigheid werden verwante vennootschappen gegroepeerd, namelijk

Ostend Stores and Bopeworks, voor de fabrikage van scheepstaal en hout voor de visnetten, de "Scheepsmetaal werken" voor het onderhoud en herstellen van scheepsrompen en motoren.

N. V. Entreprises DeGloedt & Fils

Een grote rederij met drijvend gespecialiseerd materieel is de firma welke in 1885 gesticht werd door wijlen Emmanuel DeGloedt. Deze werd opgevolgd door zijn zoon Trosper die thans voorzitter van de Beheerraad en directeur-generaal der vennootschap is. Haar werkhuizen waren opgericht langs de Predene steenweg nabij de vaart. De firma is voornamelijk gespecialiseerd in het uitdigen van havens, vaarten en kanalen, en neemt deel aan baggerwerken in het buitenland, zoals in Frankrijk en de Franse koloniën, alsook in Afrika en in Zuid Amerika.

De N.V. «Entreprises DeGloedt et Fils», heeft een kapitaal bedrag van 125.000.000 fr.

Reederij Lambrecht

De rederij Lambrecht werd gesticht door dr Henri Lambrecht, hij geboren te Oostdinkerke op 5 juni 1884, als zoon van een grannenvisser. Vanaf zijn prille jeugd voelde Henri zich tot de zee aange trokken en trok op elfjarige leeftijd naar zee aan boord van de „P.21“, met schipper Desiré DeCrap. Henri Lambrecht deed zijn best, en na gekruwd te zijn met Stephanie Wildemeersch, hucht hij zijn eerste schip, welke hem toen 8000 fr kostte en 12 meter mat, enkele jaren later liet Henri zijn schip vervangen door nieuwe van 14 meter lengte. Toen brak den oorlog los. De familie Lambrecht vertrok naar

Engeland i Bamsgaté; maar in ebel 1916 stak Henri met zijn schip het hanaal over om te diepvee verder te blijven vissen tot het einde van den oorlog. Tgn P.26 verhoelst hij na den oorlog en serving die door een Engelse smach die op zijn bewerkt in 1920 verhoeld werd.

In 1924 liet Henri Lambrecht, samen met Jules Baels te Vlaardingen by de werf Fijee, de 0.25 "KONING-ALBERT", bouwen. Het was toen dat hij te Oostende huam wonen en zijn bedrijf verder uitbreide. In 1928 werd de „0.26", by de redery Lambrecht gevoegd en in 1930 de 0.315. In die tijd stichtte Henri Lambrecht de Verenigde choto-vissers reders, om de belangen der middenslagvissery te verdedigen. Samen met John Brauwers werd dan opgetreden voor de verdediging van de vissery. Och de verreheringsmaatschappij "De Ster" werd door Henri Lambrecht opgericht. De redery Lambrecht werd opgericht burelen en pakhuisen op de H. Baelsbaai. In 1948 stichtte hij samen met de heer Van der Pol het Verbond der Belgische Zeevissery, en hielp de belangen der vissery te Brussel verdedigen. Hy was lid van de onderzoeksraad voor zeevaart, van de gemeenschappelijke bas der zeevissery, de vissershaven Comissie, de nationale Patriaire Commissie voor zeevissery en lid van het bestuurscomité van de stedelijke visseryschool.

Henri Lambrecht overleed te Oostende den 18 April 1959. De redery telde toen 2es diepzeetreilers, die onder het beheer van zijn zoons, Charles, - Henri en Marcel huamen te staan: Het waren:

- 0.25 "KONING-ALBERT"
- 0.121 "MONTE-CARLO"
- 0.215 "GABRIELLE-MARIA"
- 0.242 "JEANNE-MARIA"
- 0.285 "MARIE-JOSÉ-ROSETTE"
- 0.286 "CHARLES-HENRI"

In 1961 liep op de Werken Belliard & C. Kurelach te Oostende een goed nieuwe treiler van Stogel, het de 0.216 "HENRI-JEANINNE".

De redery Seghers

De rederij Seghers werd gesticht den 21 februari 1928 door den heer Aimé Seghers, die begon met een kleine werkplaats voor het herstellen van scheepsmachines. In 1934 zwam heer Seghers zich op de Slijpweg haai vestigen waar hij een scheepsverf oprichtte samen met zijn zoons Victor en Charles, die weldra een bloeiende zaak werd. Als rederij was ze even belangrijk want in 1934 bezat de rederij reeds 8 schepen. Na het overlijden van den heer Aimé Seghers ging de zaak volledig in handen van zijn zoons Victor en Charles die over een grote wilskracht beschikten en de zaak nog naar een grotere bloei brachten. In januari 1939 werd zelf een hummer schip, de «RENAISSANCE» als hoogwaardigsschip ingericht en inlyn gebracht tussen Ostende en de kust van Engeland. Bij het uitbreken van den oorlog vertrokken 7 vaartuigen van de rederij naar Engelse en Franse havens, waarvan er twee verloren gingen. De O.307, «PERSEVERANCE» waste Ostende blijven liggen en werd door vliegerbombardement op 21 mei 1940 in de grond geboord. Na de berichting waren de werkhuisen Seghers grotendeels vernield, maar de eigenaars bleven niet bij de palen zitten en wisten in korten tijd de zaak opnieuw in te richten, en de vooroorlogse bloei terug te schenken.

Verder waren nog 4 belangrijke rederijen op onre wijze gevestigd:

---

1) Bederij N.V. ZEEVISSCHERY: KONING-ALBERT,

Boreelieur Lorenzen Willy: Góngolaan 31

gesticht in 1930 - ontbonden in 1954

Dere redery had vijf schepen.

" 0141, ZEEHOND :

" 0.334, NOS-ENFANTS :

" 0.36, DOLFYN :

" 0.66, BRUINVISCH :

" 0.67, STEUR :

---

2) Bederij: Boels: Victoriaalaan

gesticht in 1936, met zes schepen

" 0.124, DE-HEILIGE-FAMILIE,

" 0.202, ZILVERMEEUW, I.,"

" 0.261, ZILVERMEEUW II.,"

" 0.267, VICTORIA

" 0.305, FRANÇOIS-MUSIN,"

" 0.532, STORM VOGEL,

---

3) Bederij: Edmond Charphy: Góngolaan 101

gesticht in 1937, ontbonden in 1956

met 5 schepen.

" 0.7, VICTOR-MARGUERITE

" 0.26, LILIANE

" 0.253, ADRIENNE, I.,

" 0.257, ADRIENNE, II.,

" B.118, VICTOR-MARGUERITE.

---

4) C. & Charilime du Progres: Slijweghaai

gesticht in 1944 ontbonden 1952

met drie schepen.

" 0.328, RAMSKAPELLE

" 0.327, DIXMUIDE

" 0.326, REIGERSVLIET

In 1937 woonden op onre wijk 75 reders die eigenaars waren van één tot twee vissersvaartuigen

Lyst der nijverheden aan de vissershaven gevestigd.

Naam der instelling of uitbater	nijverheid
De Vissersverbreding	Scheepsbenodigheden
Firma Walche	Yerhandel en scheepsmotoren
Geb. St. Bartélemy	Scheepssmederij
Sege	scheepsschilderwerken
Van Eycken Henri	scheepssmederij
Schochaert	Scheeplichten en benodigheden
J. Gavenier & Zoon	Stooh en smeerolie
N.V. Surfina	Bedrijf en towsslagerij
Motor Vissery N.V.	Ysfabriek
Zuid Industrieel	Bedrijf
Bécheries à vapeur	Bedrijf
Oostendse Bedrijf N.V.	Bedrijf
Bedrijf Lambrecht	Scheepsbenodigheden
Kurhennah	Zeilmakerij
?	Stooh en smeeroolie
Belgian petroleum C° (BP)	Scheepshichten en hoperslagerij
Oostendse hoperslagerij	Radio en telegraphie
S.A.I.T.	Stooh en smeeroolie
Galtex Petroleum Comp.	Ys en diervriesfabriek
Frigorifères du littoral SA	Vishandel
Brunet & C°	Vishandel
Gamiel Willems & C°	Scheepsverzekering
Hulp inlood	

Naam der instelling of uitbater	nijverheid
S.C.A.P	Scheepsbenodigheden (Operatieve)
Galter	Stook-en smeerolie
Vermeire Marcel	Bouw en staalraad
J. Beyen	Electriciteit
E.M.I.M.A.	verfwaren
Desiree opdendrijnch	Scheeps electriciteit
G. Vandepitte & zoon	Scheepsbenodigheden
Ab. & M. Torlier	Scheepsmederij
elbornbel	Visbewerking (routerij)
Bonded Stores Sierre (Brach)	Scheepsbenodigheden
G. Madelein	Vishandel
Bonded Stores Tintelon	Scheepsbenodigheden
A.D.A	Haring inleggerij
Bedery Seghers	Stapelijs
Gomp. Telfon	Radio & scheepsapparaten
A.B.A.C.A.	Scheepsbenodigheden
N.V. ALTA	Vishandel
Bedery Ghys	Stapelpaats
Marc Borgonie	Yzerhandel
Lopergietery der hout	Lopergietery
Sardinerie du Littoral	vis inleg fabriek
Firma De Blaet & zoon	Herstellingswerkhuis
Bescator N.V	Vismel fabriek
Segher Gebroeder	Scheeps werf en bederij
S.M. Industrielle des Pecheurs Soc - Cop.	Scheepsbenodigheden
S.I.M.A.P	Scheeps moloren

Scheepswerften

Wdve Jules Denye	:	Nieuwe werfhaai	N° 1
Wdve Deweert-Brehilleij & zoon	:	" " "	N° 2
Loy August	:	" " "	N° 3
Hillebrand Achiel	:	" " "	N° 4
Borey Trans	:	" " "	N° 5
Banesi Richard	:	" " "	N° 6
Seghers Gebroeders	:	Slijawayhaai	

Garaagisten

Leguin François & zoon	:	Dr. Ed. Abreuxlaan
z. Zollet	:	Dr. Ed. Abreuxlaan
Malfeson Trans	:	Voorhavenlaan (verdeeler van Shell product)

Channemers van Openbarewerken

Begraaf Gustaaf	:	Voorhavenlaan 213	:	bouwwerken
Marlein Pierre	:	Thomas Vanloosstraat 42	:	Vervoer
Borey François	:	Voorhavenlaan	:	Zimmerwerken
Duyck François	:	Noord-Eedestraat	:	Smederij
Schochaert Serge	:	Thomas Vanloosstraat	:	Schilderwerken
Schochaert Fernand	:	Voorhavenlaan	:	Schilderwerken
Pondelot Marcel	:	Voorhavenlaan	:	Schilderwerken

Limonade-fabrieken

Limonade Luca	:	Ed. Hammanstraat
Limonade Grown	:	Victoriaalaan

Eikenroosterij

Brug Obfous : Fortstraat

De gevestigde firma's in de vismijn van Oostende

A. in de vishalle

	Vakhuis Nr.
Gorneillie Victor:	1
N.V. Motorvissery	2
N.V. Trigorifères du Litoral	3
Fontaine, Urbain	4
Gehiere, Louis, p.v.b.a.	5
p.v.b.a. August Sede	6
p.v.b.a. Roose Christine	7
La Gavronese N.V. (jos. Boels)	8
p.v.b.a. Timons & Decru	9
N.V. Madelein. G. Toet L.	10
p.v.b.a. Max Derudder, Leop.	11
Bepaepe, Oscar Knoschaert	12
N.V. Madelein. G.	13
N.V. Gloet, Frans	14
Speslag Henri	15
Verleye, Fernand	16
Fa Derrudder	17
Boutier O., Verbanch L en	18
Delcroix Jules	
N.V. Camille Willems	19
Lilly Mireille	20
Fa J. Van Ghehuwe	21
Debeau. Ed	22
Andries G. en Vanslael ct.	23
p.v.b.a. G. Willems - Verschelde	24
Declercq R.	25
Fontaine Urbain	26
Tant Robert	27
Edm. Voeten	28

A. Vishalle	Tahuisck
Ostervind V. en Voeten Ed.	29
Brunet	30
P.v.b.a Notte & Co	31
Surand y. Tienpont G	32
P.v.b.a M. Lingier Théard	33
Robert Deschamps	34
Lemene y., V. Depoorter	35
Peters B., Gen B., Quaeghebeur et al., Jansens y. en Baillieu et al., Fa	36
Geldhof en Vynche H.	
Missiaen et al., Lingier L., Lust et al., Overlevede y.	37
Missuwe y., Verhanch B.	38
Jan Fierens	39
Staes E., Vandenbussche en Verduynet.	40
Deswaef et al., D'ortant F. en Wittervongel B.	41
Vynche Fernand	42
Hubrechtzen B. & Fontaine Urbain	43
Bouit, et al.	44
Zercken C	45
Ooghe, et al.	46
Van Ooteghem B.	47
Teelbrouck, Ed	48
Vande Wynchel O	49
Watty Oscar	50
Jacques Gesteloot	51
Goes Fr	52
Dessomer, Florentine	53
Storme M. y	54

A. Vishalle

Bakhuis №

Lombaert S	:	55
We Noël De Clercq	:	56
Zonneheyn cb	:	57
Brunel. E.	:	58
Wave Van Daems E.	:	59
Van Bynsbergen. P.V. & ct.	:	60
Demacher, Ernestine	:	61
F.v.b.a. Willems. J.	:	62
Verleye Fr	:	63
Verhulst, Gh & Fr.	:	64
Pochier ct.	:	65
W.V. Brunel & Co, Sabbe, André en elev. Sabbe - Dewaeyle	:	66-67
Madelein G.	:	68
Rouillé Gh. en Willems ct.	:	69
Onderlinge Visafslag	:	70
De Clercq, Gh	:	71-71a
Dauwels G., Vandervelde ct.)	:	72
Leveke Jérôme, Colpaert E.,)	:	73
Dehnysser C	:	74
A. Fauconnier	:	75
Volbrecht ct	:	76-77
Bals E., Gunst L.,	:	78

B. in de Haringhalle

Tarleviel B	:	Bakhuis №
Wauters Willy	:	101

B. Haringhalle

Bakhuis nr.

Vanderlinden, Robert	:	103
Seyren J.	:	104
Bescheppe, Trans	:	105 en 106
S.o.b. «Obu Bon Charché»	:	107
Ostend Fish Co	:	108
Goes, Henri	:	109
Ostend Fish Co	:	110
Quisquater J.	:	111
Dumalin Albert	:	112
Eggers H.	:	113
Croothoep Albertine	:	114
Wve Segroote Albert	:	115
François Charles	:	116
De Clercq Roger	:	117
Desmet et. Maloy. E.	Y	118
Van Speybroeck et., Eyland et.	Y	118
N.V. Pêcheries à Vapeur	:	119
Gastelijn et	:	120
Huisseune Raymond	:	121
Bemy, Georges	:	122
Beltjens et	:	123
Talloen F.	:	124
Vlaeminckx	:	125
Sa. Van Haeverbeke	:	126
Wde Levehe en Zoon	:	127 en 128
Wc Lenaers	:	129
Vanhove J.	:	130

B. Haringhalle

Bahnhof N°

Vanden Bieboom Fr.	132
Zercken G.	132
Lewys cb., Brugse 5.	133
P. V. B. A. Néclon	134

De oesterkeelt op ounewijch

De oesterkeelt floreerde, voor 1914 te Oostende, toen waren er drie inrichtingen op ounewijch, nl. de oesterparken: Valche & Dehnyed, - Stuckert-Strachet &c. Vermeersch & Cie. Na de wereldoorlog 1914-1918, verdween deze keelt volledig te Oostende.

Vanaf 1933 werden proeven gedaan om oesters te houden in de spuikom. De uitslagen waren bevoegdend en in 1939 hadden de oesters van Oostende hun oude faam herwonnen.

Een meer huwden oorlog. De spuikom werd drooggelegd tijdens de winter 1940-1941 met het doel er een dijk op te slaan ten einde het dok als basis voor watervliegtuigen te gebruiken. Al de oesters - er waren er nog een miljoen huwen om het leven: zo werd het werk van zeven jaar vernield op een paar dagen.

Na den oorlog moest gewacht worden tot 1956 om het Beheer van Openbare werken te kunnen overgaan tot het wegbreken van de dijk die de spuikom rechtstreeks moest verbinden met de zee. Ingevolge het niet gebruiken van dit dok, gedurende 15 jaar was het in het begin niet mogelijk er opnieuw oesters te houden. Een nieuw procedé werd uitgedacht dat aanvankelijk niet de verhoogde resultaten opleverde.

De heer Raoul Halewyck wiens naam nauw verbonden is met de Oesterkeelt te Oostende, en die reeds schone installatie's op de Schietbaanstraat gebouwd had, besloot beroep te doen op het ministerie van Landbouw in elkei 1961 opdat de Oesterkeelt van Oostende weer draaien zou wat het over 50 jaar nagenoeg was. De R. Halewyck drong dan ook nog aan opdat een gat in de spuikom zou gegraven worden om de parasieten volledig te doen verdwijnen. Dank zij de werking van de Westvlaamse Economische raad het de minister van Openbare werken zopas de nodige baggerwerken uitvoeren en werd ook een bijzonder krediet ter beschikking gesteld door de mi-

nister van Landbouw, voor wetenschappelijk onderzoek
De gebreke van de stokken oester.

Dere methode, die aanbevolen werd door dr. Le
loup, voorritter van het keerwetenschappelijk Instituut
werd voor het eerst in 1956 met oorspronkelijke Nederlandse
oesters beproefd. Dere methode bestaat in het vasthechtle
van 2 tot 3 jaar oude oesters op stokken, en dit bij middel
cement. De stokken bestaan uit een byrondere houtsoort,
door haar zware dichtheid, het drijven op het water belet.
De oesters worden op de vier zijden van de stokken aange-
gebracht en vervolgens aan stellingen in de spuikom
gehangen. aldus onderwater gedompeld en voortstu-
rend bewogen door het water, is een ijle voeding van
de oester verrehoed, aangeraden rij niet in aanbieding
horen met het slijf, dere oester heeft een fijne en zachte
sige smaak, die eerlijds de vermaardheid van de Oost-
se oesters » uitmaakte.

Inmiddel had men ook een aanvang genomen om
broedoesters in de spuikom, zoals dat trouwens ook toe-
past werd voor 1940. In 1956 werd de wederopbrengst
zeer belangrijk en waren de honderden gehalte punnen
voor het opvangen van de jonge oesters, volledig be-
gebozen werd in 1960 op de markt gebracht.

Werd dus gunstige uitslagen bereikt en is de voor-
brenging sedert drie jaar in de Spuikom van uitste-
pende hoedanigheid toch bleven teleurstellingen en grote
verliezen niet uit, daar men jaarlijks met een sterke
cijfer van 40 tot 50 th af te rekenen had van de oesters
die in de spuikom te water gedaan werden. Het blijkt
immers dat de bodem gesteldheid van de kom in angst-
wekkende mate de groei van ontelbare parasieten bevor-
derd, die zich per miljoenen vermenigvuldigen en in de
huidige staat van de kom onmogelijk hunnen verwijder-
worden.

De oorsprong hiervan ligt in een diepe huil midden de Spuijom waar zich het voortplantingcentrum van de parasieten bevindt. Bij laag water kan deze huil onmoeilijk geledigd en gereinigd worden. Zoals hoger gezegd beschrijft de hoge overheden dan ook een Geul te graven van af de Sluis tot dene huil, terwijl de hom zelf voor twee weken volledig droog gelegd.

Ook het huissen van de oesters brengt grote kosten mede; wegens de aanwezigheid van talrijke parasieten moeten de oesterbochters te kostende afgebordeld worden. Zodat een werkmans gemiddeld 800 oesters per dag huist.

Dank zij de gouverneur van West-Vlaanderen werd de Spuijom volledig hersteld en kon de oesterkelt opnieuw aanvangen.

De ysfabriek „Froid Industriel“

Het was inderdaad den 27 juni 1914 dat deze instelling gesticht werd aan de oude statie, op de Brandarisbaai. Voor den oorlog 1814 - 1818 bestonden er een drietal grote firma's namelijk de "Wye Casteels - De Boene", de firma Hamman en de firma "De Forges", die alleen doors ys importeerden en in hun onderscheidelijke magazijnen onderbrachten, om daarna aan handelaars of reders afgerekte worden.

In 1888 stichtte de firma Denayer van Willebroek, een ys fabriek langs de vaart te Sas Slijens, welke op 1 juni 1908 door Dr. Hamesse overgenomen werd.

De firma welke voor het eerst kunstmatig ys fabriceerde werd ten slotte den 1 oktober 1921 door de beheerders van de « Froid Industriel » overgenomen.

Onmiddellijk na den Oorlog nam de heer Gustaaf Van den Berghe er de leiding in handen, en niet alleen werd de Belgische vissersvloot en gans de stad Oostende alsoch de vishandelaars en firma's van ys voorzien, maar talrijke Engelse vissersvaartuigen huurden hier ys en hadden inladen, tydens de Engelse staakingen, welke voor oude industrie het gouden tijdperk mochten genoemd worden. Steeds namen de raken een geweldiger uitbreidings, maar van modernisering van het bedrijf kon nog geen sprake zijn, daar elkeen wist dat binnen afrenbare tijd de nieuwe vissershaven welke in wording was, al spoedig zou uitgebaat worden.

Ondertussen had de knappe bestuurder aan allerlei moeiligheden het hoofd te bieden en na tot in de punten de plannen van de nieuwe fabriek bestudeerd te hebben, ging men in elkei 1934 aan de Reederybaai (thans Hendrik Baelsbaai) over tot het leggen van de nodige

waterleidingen, in afwachting dat de installatie zelf
er weldra ronden opgetrokken worden.
Toen op 15 September 1934 de nieuwe vissershaven in-
huldigd werd, nam ook de bouw van dit prachtige
Complexe een aanvang. De werken werden door
zijn bestuurder met de grootste nauwkeurigheid
gevolgd, zodat ook deze machtige fabriek met haar
ultra moderne installaties na enkele maanden,
wel in juli 1935 voor het eerst kon uitgebaat worden.
Dere firma die gesticht werd door een groep reders
en vishandelaars is thans by machte dagelijks 200
duizend hgr ys voort te brengen.

De Firma Valche

De Firma Valche werd gesticht in 1783 door Casimir Valche onder de regering van Keizer Jozef II. Casimir Valche was afkomstig van Molen en in de St Thomasstraat (thans Capellestraat) vestigde hij een handel in vherwaren en alle artikels welke nodig waren voor scheepvaart en visserij. In de Werfstraat (thans Hendrik Terruyslaan) richtte hij een scheepsmederij in, die toen reeds 50 personen te werk stelde. In 1820 werd Casimir Valche opgevolgd door zijn zoon Jean-Basimir Valche. Hy overleed in 1858.

Jean-Baptiste Valche was het die, in 1890 bijgestaan door zijn zonen Louis en John, een groter en ruimer gebouw liet optrekken in de Capellestraat, 76, waar thans de maatschappelijke zetel van de Vlaamsche Vennootschap Valche Gebroeders gevestigd is.

Louis en John Valche stierren echter beiden tamelijk jong, en hy lieten de leiding van de zaak over aan hun zonen Jean, André, Louis en Pierre.

Onder leiding van deze gebroeders heeft de firma zich geweldigt uitgebreid. Hy vestigden bijkijken te Knokke, Barijs en Brussel, een groot vhermagazijn aan de Voorhaven in de Handelstraat. In november 1934 lieten zij een atelier voor scheepsmotoren bouwen op de S. Baelskaai en in de Victoriaalaan op de wijk Muurtoren te Oostende.

Te Oostende was het vooral Pierre Valche, die na 1920 een grote activiteit ontplexide, daarin trouwster zijde staan door de heer Adolf Van Eeckhoutte. Pierre Valche verongelukte op 30 december 1940 te La Rochelle met aanboard te gaan van een Oostends vissersvaartuig, zijn stoffelijker schoot werd na den oorlog uit La Rochelle naar Oostende overgebracht met het vissersvaartuig 0.245m EVOLUTION, van de gebroeders Verhaeghe op hun beurt zijn het de zonen, die de zaak overnamen en nu nog in handen hebben tij behoren reeds tot de 4de generatie der familie.

Het ysermagazijn op de Gpx

Daar bevindt zich een enorm magazijn waar alle soorten smeed en betonijzer zijn opgesloten. Onder tientallen soorten, dichten en Romeinse schachten om yzer te plooiën en te snijden.

Moderne werkhuizen aan de vissershaven

Op de Hendrik Baelsbaai, nabij de vissershaven heeft de Firma Valcke een kleine yserwinkel, waar de vissers allerlei benodigheden kunnen bekomen. Daar achteraan in de Victoriaalaan zijn enorme grote werkhuizen waar de scheepsmotoren hersteld en vernieuwd worden. Van de kleinste precietoestellen tot de grootste boormachines, draaibanken en zo meer zijn speciaal gezicht om deze motoren te bewerken. Naast die werkhuizen zijn grote magazijnen opgericht met alle nodige wisselstukken.

De firma Camil Debloedt & Zoon

In 1884 richtte L. Camiel Debloedt een werkhuis op in de Beckstraat voor de reparatie van allerhande voertuigen en scheepsmotoren, waar tevens ook een draaierij werd ingericht, die naderhand naar de Victoriaalaan^{No 7} dan de vissershaven werden overgeplaatst.

Planning, werkmethode en personeelsbeleid brachten het van een kleine reparatiezaak tot een ~~tot~~ ^{tot} der grootste bedrijven van heden te Gentende waar elk stuk scheeps en vissersmateriaal kan gehoedt geplaatst en hersteld worden. Hier werd het voorbeeld gegeven van de effectieve bijdrage tot de zware industrialisatie van ons gewest. Waar vroeger een paar man werkten, werken nu hele rijen mensen. Van huiswerkplaats werd het een Constructie-atelier waar ook bulldozers, tractoren en kraanen hersteld werden. Ebenso uit het groot aannemersbedrijf vonden hier,

tussen deze grote technische mogelijkheden een enige hand om hun materieel op prima wijze te laten in orde stellen. De bijvoeging van Ultra moderne machines gaf het bedrijf de mogelijkheid tot top prestaties. Alle eer en verdiensten komen toe aan P. V. B. A. Camiel DeGloedt en zijn welke onder de stuwende leiding van een ondernemend directeur, Roland DeGloedt, met rondom hem een schaar eminente arbeiders en bedienden, te Oostende een moderne industrie schiep welke werk verschafft aan talrijke mensen, en voor herstelling van motoren een merkelijke verbetering betekent.

De Visschersverbroedering

De „Visschersverbroedering“ werd gesticht als samenwerkende maatschappij te Oostende in het jaar 1930, en was gevestigd in de Londenstraat. Het had voor doel een Geparateerde voor de visscherij op te richten, alsook het oprichten van een rederij voor het vervoer van stook en smeerolie voor de visscherij. De maatschappij trad aldus dan op als officiële verdeler van de Turfina producten. In 1935 werd een eerste vaartuig gebouwd, „PURFINA.I“, om de vissersvaartuigen te voorzien van stook en smeeroolie. In 1936 ging de zaak over naar de opleidingsvereniging van den arbeid. Op 28 December 1954 werd de samenwerkende maatschappij in „Naamloze vennootschap“ omvormd met terugwerkende kracht naar januari.

In 1936 kwam de Geparateerde en rederij BM zich op de B. Baelshaai cl^o 2 vestigen. Een tweedelschip trad in dienst in 1945 de „JACKIE“, ter vervanging van de „PURFINA.I.“ die op 21 oktober 1940 aan de slipwayhaai was blijven liggen en door vliegerbombardement vernield werd. De maatschappij bezat ook twee grote tankschepen, „AVANTI.I.“ - en „AVANTI.II“. In 1957 werd de „JACKIE“ afgebroken en vervangen door de visserslaag Z.62 „EMANUEL-ANNA“, die als tankschip in de haven optrad.

Hoge berochers aan onze haveninstellingen

Den 28 mei 1920 komt den Heer minister Edouard Bnseele te Oostende aan. Nadat hij besprekingen had gevoerd op het bureel van Openbare werken noeps ondervissers haven bracht hij een beroch aan ons huurter waar de haven en de nieuwe wijk diende gericht te worden. Daarna neemt hij zijn intrek in het hotel Bocchester.

Dinsdagmiddag 18 september 1934 bracht den Heer staats minister Boulet een beroch aan onse haven en mijverheid instellingen, dewelke hij zeide dat de vismijn de schoonste van Europa was.

Bij de inhuldiging der nieuwe haveninstellingen was het de beurt aan de h.h. minister Bnseele, Gouverneur Baels, de heer directeur General Devos van het leeuweren, de heer burgemeester van Oostendeborreus, de schepenen Beurquiét, Van Maenderen en Vroom en talrijke andere personaliteiten waaronder ook minister Dierckx.

Op 30 juni 1939 homende Prinsen Baudouin en Albert van België in gezelschap van gouverneur Baels ons met hun beroch vereeren.

Op zaterdag 29 juni 1946 brachten de h.h. Belgische minister van verheersweren en de Desmaele minister van wiederspbouw een beroch aan onse vissershaven en aan het nieuwe vaartuig o. 297, "RUBENS II" van de N.V. Motor Vissersij. Bij 18.30 u had een feestmaal plaats in het hotel Osborne.

In 1951 bracht koning Baudouin I van België een beroch aan onse haveninstellingen en onre mijverheden op de wijk

Op dinsdag 26 augustus 1952 bracht de Deense minister van visserij Knud Rec een bezoek aan onze nijverheidsinstellingen in aanwezigheid van zijn cabinetshoofd en talrijke overheidspersonen.

Dinsdag 10 mei 1953 om 10 u 30 's morgens brachten de heer Liers en Heijers samen met de h. Gouverneur der Provincie West-Vlaanderen een bezoek aan de vismijnenhaveninstellingen, zij werden rondgeleid door het stadsbestuur van Oostende. Daarna woonden zij de inhuldiging bij van de nieuwe treiler 081 «JOHN» van de Fisheries a Sapeur. Daarna had een lunch plaats in het Hotel Osborne.

zaterdag 16 april 1953 bracht het personeel van het leeuw uit Brussel een bezoek aan de vissershaven en haarinstituties, daarna werd een tochtje gemaakt in zee. De dag werd besloten met een veldtocht in de huzaar.

De Koninklijke familie op onze wijze

Vrijdag 26 juni 1953, ter gelegenheid van de afreis van Prins Albert met het fregat «L.T. I. VICTOR-BILLET» voor een kruisvlucht naar de middelandse zee werd de Koninklijke familie bestaande uit Koning Leopold, Prinses Liliane, Koning Baudewijn, en Prins Alexander per auto naar het Borterstaetstiel gebracht.

Om 13,40 u voor de «L.T. I. VICTOR-BILLET» voorbij talrijke vlaggen wapperden op de mast. Gans de bemanning bracht een dubbel hoera geroep uit, waarna de Prins op een zilveren vlag van de Commandopost zijn familie ten afscheid wuifde. De Koninklijke familie groette hartelijk terug. Het schip verdween stilstaan in volle zee.

Daarna vertrokken de hoge gasten naar het Koninklijk Chalet te Oostende.

Het schip kwam op zaterdag 10 augustus 1953 in de haven terug na een voorspoedige reis.

Prins Charles op bezoek in de vismijn

Woensdagmorgen 4 juli 1956 even voor acht uur 5 morgen stopte een hofauto in de vishalle, waaruit Prins Charles in uniform van leemacht officier stapte. De Prins was vergeleken door majoor Thibaut de Chaisieres. Zij werden verwelkomde door Burgemeester Edouard Van Gabbeké en de heer gouverneur outrive d'Ydewalle. Toen de prins zich in de vismijn begaf werd hij door de hopers en vrouwentjes hartelijk totgejuicht en op handgeklap onthaald daarna berocht hij de visverkoop en de haven inrichting en nam een ontbijt in het bestuursgebouw van de vismijn waar hij tevens een onderhouw had met talrijke personen uit het vissersbedrijf.

Ter auto ging de tocht vervolgens naar de Graaf de Smet de Naeyerlaar waar de overheidspersonen afscheid namen van de Prins. Daar was het de beurt aan de L. Bertrand directeur-generaal van het kewekeren om de Prins te verwelkomen en te begeleiden naar de oude staatspaletboot «R 01 - LEOPOLD III» van daar begaf hij zich met de staatsvedette naar de Werkhuizen van het kewekeren. Ten slotte gaf de Prins zich naar de zeer vaart school. Even na het middaguur keerde de prins naar Brussel terug.

Het Schepen College van Madrid op bezoek.

Op 27 maart 1960 werd een bezoek gebracht aan de vismijn en de haven instellingen door afvaardiging van het gemeentebestuur van Madrid, onder leiding van don Campos schepen van levering van voornoemde stad, zij waren op studiereis teneinde de distributie van bederflijke etwaren te bestuderen. De Spaanse gasten werden door ons Schepen College een lunch aangeboden in de huzaal te Oostende.

De ambassadeur van Senegal berocht onze vissershaven.

Sjime Komar Gueye, ambassadeur van Senegal, bracht dinsdag 24 October 1961 een bezoek aan de vissershaven en aan

verwante bedrijven. Bij zijn aankomst op ons grond gebied werd hij verwelkomt door de h. Rooger de Binder, eerste schepen van Oostende. De ambassadeur was vergezeld door zijn secretaris en een technisch raadgever. Daarna begaf hij zich naar de stedelijke visserschool waar hij ontvangen werd door schepen Laijvereins. Aan het middaguur werd hij ten stadhuis ontvangen waar hij het ereplaket der stad ontving. Daarna werd hij ontvangen door de Rotary Club waar hij een voordracht hield over de algemeene vraagstukken van Senegal.

Minister van Openbare werken op bezoek

De h. eberlat, minister van Openbare werken, bracht dinsdag 22 augustus 1961 een bezoek aan de haven instellingen. Hij was vergezeld door de hh. Willems secretaris-generaal, Fransse, kabinetshoofd; ebens, adjunct kabinetshoofd; Soeur, prijs secretaris; Verschaeve en Gijssens hoofd ingenieurs van Brugge en IJzegem alomende nog verscheidene hoge ambtenaren. De minister en zijn gevolg werden verwelkomd door het volkallig stadsbestuur. Daarna werd hij ontvangen op het stadhuis waar hij het ereplaket van de stad overhandigd werd.

De tweede wereldoorlog 1940-44.

In de lente 1939 toen Duitsland plotseling opechoksvakje binnen viel was elke begoeding uitgesloten. Europa ging met rassche schreden naar een algemeen conflict. Dit vooruitzicht bracht den angst in het hart van alle vredelievende volkeren. Ofhoevel België zich onmachtig bevond tegen over den aanruchenden storm, stelde het gryp op het laatsteogenblin alle te doen wat in zijn macht was om de storm te trachten af te leiden. In augustus 1939 scheen den oorlog te kunnen uitbreken. De regeringen van de kleine staten sloten zich aan bij een voorstel van België en verhaarden zich getrouwelijk bereid een ultieme poging aan te wenden ten eind de vrede te reden..

De ministers van Buitenlandse zaken werden bij hoog dringenheid te Brussel bijeen geroepen op 23 augustus, en heurden de tekst van een verklaring goed, waarvan Koning Leopold zich richtende tot de ganse wereld, denzelfden dag voorlezing deed in het Paleis te Brussel in naam van de staatshoofden van de Oslo-Groep.

Bydexe oproep sloten zich de Paus en talrijke regeringen aan. De Britse en Franse regeringen betwijdden hun volledig accord en herinnerden aan hun voortdurende bekorgdheid voor het aanwenden van vreedzame methoden tot het regelen van al de vraagstukken. Maar niets kon den loop der gebeurtenissen tegen houden.

Op 1 September drong het Duitse leger Polen binnen.

Zodra Duitsland geweigerd had zijn troepen terug te brengen, op 3 September beschouwden Groot-Brittannië

„ en Frankrijk zich in staat van oorlog tegenover Duitsland.
„ De zo zeer gevreesde ramp was losgebroken.
„ Vanaf 24 en 25 Augustus, werden alle verloven in
„ België in het leger geschorst, en de militairen die
„ in verlof waren naar hun corps teruggeroepen.
„ Op 25 Augustus 1939 werd besloten de mobilisatie
„ - phase A van het leger in te voeren. Dit was de
„ eerste maatregel bestemd om ons land op oor-
„ logsvoet te brengen. Op 26 Augustus kondigde een
„ Koninglijk besluit de mobilisatie van het leger af.
„ Den 28 Augustus ging de mobilisatie over tot
„ phase B. De garnizoenen en de vestingen werden
„ versterkt. Op 3 September werd phase C aangekondigd.
„ Op 4 September kondigde de Koning een dagorde af,
„ zeggende dat, ingevolge artikel 68 van de Grondwet,
„ hij zich aan het hoofd van het leger had gesteld.
„ Op 10 September werden een aantal eenheden van de
„ tweede reserve binnengeroepen.
„ Op Vrijdag 6 October 1939 werd de passieve luchtbe-
„ scherming en burgelijke wacht op den Vuurtorenvegh
„ gesticht.

„ nu de krijgsverrichtingen in het Oosten geëindigd
„ waren had Duitsland zijn legers van het Oostelijk
„ front teruggetrokken en zijn leger opgesteld aan zijn
„ Westelijke grens. Meer dan vijftig divisies werden
„ samengebracht op den linker Rijnoevers, langs de grens
„ ten van het midelyk gedeelte van Nederland en België.

Den 21 October; het den duitse ambasadeur ontscheten,
dat alle Belgische schepen die in gezelschap varen van een
geallieerd Convooi, als vijandig zullen beschouwd worden

Den 5 November: komt het bericht op de reederyhaai toe
dat de treiler „0274, MARECHAL-FOCH“, door Engelse
destroyers naar de Downs werd opgeleid.

Den 10 November: In vissersringen op de Vuurtorenwijk
maakt men zich zeer ongerust, over het lot van de be-
manning en de treiler 0300, JONGE-FRANS, daar het
al lang overlijd was. In den namiddag bracht de
0320, MOED-EN-WERK, van de reedery Seghers, het schip
in onthe haven binnen. Het dreft oedera 29 October 1939
reddeloos op neer rond en was reeds in de duitse wateren
gedreven. Dit feit leverde een gevaar op voor de bemanning
en het schip, daar Duitsland in oorlog was, en België in
staat van mobilisatie.

Duitse vliegtuigen zweven boven de haven en de Vuur-
torenwijk om de beweging der troepen na te gaan

Den 14 November: bereikt ons een bericht als dat de
vissersloep „0165, MAURICE-MARGUERITE“, met man
en muis vergaan is na in aanraking gekomen te zijn
met een mijn, ter hoogte van het vuurschip „DYCK“

„Den 17 November: de treiler, o. 326, COSTES-ET-BELLONTES, van reeder obz Villey. Legde aan de reederykaai aan, en had een redningsboot op sleephou die afkomstig was van de Franse pahelboot „ALASKA, die zond door aanvaring met den Engelschen stoomer «DOTTEREL», op 20 mijlen ten noorden van St. Catharine Point.

, 10 December: Het rationeeringstelsel wordt ingebracht
Het strand licht met wraakhaat verhaald

, 21 December: De vissersboot, o 207, RÉNÉ-GEORGES, word aan Frankryk verhocht om als mynenveger dienst te doen.

, 27 December: word de treiler: o 280, PAX, eveneens voor mynenveger aan Frankryk verhocht

---

Op den avond van 9 febri 1940 kwamen geheime inlichtingen waaruit men kon voorhien, dat de aanval 3 andere daags zou kunnen gebeuren in den morgen.

Van 4 u 30 af volgden inlichtingen elkaar op waaruit bleek dat geen twijfel meer mogelijk was. Het uur was geslagen. Eerst kwam het nieuws van vliegtuigen over het oosten van het land. Ze 5 uur vernam men het bombardement van twee Hollandse vliegvelden, de schending van de Belgische grens, het neerdalen van Duitse soldaten op het fort van Eben Emael, het bombardement van het station van Jemelle. Om 5 u 17 werd het vliegveld van Evere en de stad Brussel gebombardeerd. Frankrijk en Engeland die ons hun hulp beloofd hadden, stellen hun eerste troepen in beweging om ^{de} onreke te veroegen.

De gebeurtenissen in 1940

7 januari: Mijnen spoelen op het strand aan, en worden door de ontmijningdienst onschadelijk gemaakt. Terzelfdertijd worden mijnen gesignaliseerd die voor de monding van de haven drijven. Ze werden door de patrouilleboten „A 5“ en „A. 6“ onschadelijk gemaakt.

12 januari: Een duits vliegtuig wordt heel laag boven de Vuurtorenweg waargenomen, en verdwijnt een half uur later in de richting van de zee.

„20 januari: De maalboot „PRINSES-MARIE-JOSE" van de
„lyn Oostende - Dover komt de haven binnen met de over-
„levende bemanning van de Belgische stoomer « JOSEPHINNE-
„CHARLOTTE » die op een myn liep en zonk. Onder hen be-
„vond zich een inwoner van de Vlaardingerwaard.

„28 januari: De Nederlandse stoomer « AMELAND »
„komt onze haven binnen gevlogen, terwijl duitse vlieg-
„tuigen het met bommen en mitrailluwvuur bestookten

„6 Februari: De maalboot „PRINSES ASTRID", staand
„onze haven binnen met drie schijfbeschulpingen afkom-
„stig van de Belgische stoomer « CHARLES » die op 3 febru-
„ari op de hellingen van Whitby verging. De schijfbeschul-
„plingen waren: Belgaeme Bertrand, uit Bredene.
„Verschuis en Gasier uit Heelbrugge.

„Op 11 Februari publiceren de dagbladen volgende bericht:
„By schryven in dato van 30 januari 1940, bracht den
„heer gouverneur ter kennis der gemeente besturen
„dat de bevolking, die in uithonderlijke omstandig-
„heden zou moeten verplaatst worden, Roagsteins, 20
„kilogram goederen per inwoner zal mogen medenemen
„Het is noodzakelijk nu reeds de mede te nemen goe-
„deren nader te bepalen: bovendien zou de bevolking
„hiervan dienen ingelicht.
„Het mede te nemen reisgoed zal oramelyk uit:
„1) Een beddeken, een zak om op te slapen (lunnenzak van
(1 op 2 m).

- 1) Levensmiddelen voor 48uren: brood, beschuit, verschillende konserven.
- 2) Kleine medicamenten die voor hun gezondheid onderweg mochten nodig zijn.
- 3) Bloedungsstukken, schoeisels en linnen voor het toilet.
- 4) Geld en waarden.
(elbedegeerde)

15 Februari: De maalboot « PRINCE CHARLES », komt de haven binnen met 48 Schipbreukelingen van de Belgische stoomer « FLANDRE » die zonk in de voordree dactaanvaring met de Belgische stoomer « KABALO »

21 Februari: Het Belgisch schoolschip « MERCATOR » verlaat de haven van Oostende met bestemming naar Belgisch Congo.

24 Februari 1940: De motorsloep „ 066 „ BRUIN-VISCH „ van de reedery „ Koninklijke „ (directeur Lorenzen Willy) komt de haven binnen, met aan boord verscheidene wrakstukken, die afkomstig waren van de motortreiler „ 067 „ STEUR „ van dezelfde reedery, die in de nacht van 22- op 23 Februari 1940, door mijn ontlofing vernield werd ter hoogte van het vuurtje „ West-Blinder „. De beide vaartuigen hadden tot kort voor het ongeval samen gevist, maar de „ STEUR „ had toen de 066 verlaten om wat verder te gaan vissen, en hele uren later pakte de bemanning verscheidene wrakstukken op die afkomstig waren van de 067; van de bemanning werd geen spoor meer gehouden.

De slachtoffers

Beyen Karel: schipper, geboren te Oudinterke 7-4-1887
: wonende, elood Gedestraat

"Sieters Marcel: motorist, geboren te Oostende den
128-3-1906

wonende Voorhavenlaan

"Vanderputte Jozef: matroos, geboren te Sieters (Br)
den 8-7-1916.
wonende, Werkhuiskundigestraat

"Schoonbaert Oscar: Matroos, geboren te Middelkerke
den 21-4-1922.
wonende Noord Eedestraat

„3 Maart

„De Hollandse kustvaarders, SCHIELAND, en LIMBURG,
„komen met doorschoten stuurhuis de haven binnenge
„vlucht

„11 Maart

„Een mijn spoeld op het strand aanter hoogte van het
„militaire hospitaal. Ze werd bij lage tij met een ander
„vast gelegd, de volgende tij komt de mijn in botsing met
„het kank er gevolgd door een 'ware ontploffing.
„Door de druk worden de ruilen van het hospitaalende
„Godtschalck stuk geslagen.

„13 Maart: op het strand voor het Fort Napoleon spoelen
„koopwaren aan die afkomstig zijn van een gezonden schip.
„Samiddags spoelen twee mijnen aan achter het Coster-
„haketsel, ze werden door de bevoegde dienst onschade-
„lijk gemaakt.

Den 21 febaart 1

De motorsloep „O. 277, MADELEINE-HENRIETTE“, komt de haven van Oostende binnen, met het lichaam van de kapitein Gyriel Willaert, 28 jaar oud, echtgenoot van Paula Debruyne wonende te Oostende, die op 17 febaart in het Bristolhospitaal verongedrukt. Zijn stoffelijk overschat werd in de vorm van een lichaam gebracht, waarna hij naar zijn geboorteplaats Iohsyde werd overgebracht.

23 april : Het vuurschip „Wandelaer“ wordt van zijn ankerplaats weggehaald en in het ebarinedok stelgelegd

24 april : Het vuurschip „West-Honder“ wordt eveneens van zijn ankerplaats weggehaald en in het ebarinedok naast de „Wandelaer“ geplaatst.

‘s namiddags voeren duitse vliegtuigen een verhenningsvlucht uit boven de Vuurtorenwagen de haven, het afweergeschut die aan de ebarine dok is opgesteld komt in werking.

25 april : De volgende vissersboten worden door de ebarinekorps in beslag genomen:

O. 317 «MAURICE-ROGER»

O. 140 «JEANNINE-GEORGETTE»

Z. 8 «TEO-NATHALIE»

Z. 125 «DE RUYTER»

De visserssloepen: O. 166, BONNE-ESPÉRANCE, O. 143, ZEE-HOND en O. 36 «DOLFYN» worden aan Frankrijk verkocht.

„ 28 April : Zondagnamiddag, om 2 uur komt de „maalboot“, PRINCE-CHARLES, de haven binnen met 28 „schipbreukelingen van de Belgische vrachtkoet, « BOBBY » „die ter hoogte van Duinkerke door de Nederlandse „holenkoet « MIDSLAND » aangevaren werd en zonk.

„ 10 Mei : Vrijdagmorgen om 5 uur werd de bevolking „uit hun slaapgewicht“ door het losien der sirenen. „Duitse vliegtuigen Goshelden boven het vliegveld van Stene, „de haven en de Vuurtorenwegh. De bevolking stond „angstig aan hun deuren te zien om te weten wat er gaande „was.“

10 Mei : Het licht van den vuurtoren word uitgedoofd. „In de winkels werd alles opgehangt uit vrees voor hongersnood.

11 Mei : De Franse troepen die op doortocht zijn naar Holland gaan op den Vuurtorenwegh in rust. Hun wagens zijn met mulderels bespannen. Ze vertrekken opnieuw met het vallen van den avond.

„De visvangst word stopgezet; alsoch het vervoer van „vis gespoed. De garnaal word tegen een 1fr per kilo „verhoogt.

„ 12 Mei : Parachutisten dalen in het veld van de Vuurtorenwegh neer, dit jaagde danig de schrik op het lichaam der bewoners, zodat vele niet durfden naar bed gaan „Op de Gongolaan word een duits spion die in een vrouw vermomd is aangehouden door Franse soldaten en naarde Wachtpost op de Victoriaaan overgebracht.

Een luchtafweer battery word naast de nieuwe vissersbaai opgesteld. Het costerstaatsel word door de Belgische troepen bewaakt.

13cbei:

Om 16.30 u komt een duitse parachutist op de St.-Antoniuskerk neder. Burgers van de Vuurtorenwijk en de politie proogden hem aan te houden, doch deze is plots verdwenen en overgen meer te vinden.

14cbei: De Voorhavenbrug word door Franse en Belgische troepen bewaakt.

15cbei: Een Franse destroyer komt de haven binnen en word door vliegtuigen met mitraileurskogels aangevallen: het vuur word door de destroyer beantwoord.

16cbei: In de windels zijn er geen etvoaren meer te bekomen. De bakkers hebben geen brood meer, Wachters en speculaaiers hebben alles in grote hoeveelheden aangeschaft.

Drie maalboten liggen vertrekken gereed, «PRINCE-LEOPOLD», «PRINCESSE-JOSEPHINE-CHARLOTTE» en «PRINCE-PHILIPPE» geladen met vluchtelingen in het binnenland. Vliegtuigen kruisen boven de Vuurtorenwijk en versperren de haven met magnetische mijnen om te beletten dat de schepen zouden vertrekken. Onmiddelijk word de haven voor alle scheepvaart gesloten, de ZINNIT word dwars in de haven gelegd met een rood vlag in top.

17cbei: Vele vluchtelingen komen op de Vuurtorenwijk aan en proogden in te schepen op de vertrekken gereed liggende visserschepen. Zwaaif duitse vliegtuigen kruisen boven de haven maar worden door de Franzen verdreven.

„ De broodwagen van de staatschappij S.E.O. doet zijn
dagelijks ronde niet meer naar Onke wijk
„ De tramdienst is stopgezet, vele mensen zijn reeds ge-
vlucht, de wijk niet er uit als een verlaten eiland.
„ Overgebleven burgers zijn reeds de verlaten huizen aan
„ het plunderen.
„ De toegang over de Voorhavenbrug word verboden.
„ Om 10,35u word de burgerwacht ontbonden, en alle do-
„ cumenten verbrand, en van heden af word het een wild
„ vlucht. Een grote graantuiger komende van Antwer-
„ pen strand ter hoogte van de halve maan.
„ De Zillburyboten „ TUR QUOISE „ en de « AMETISTE », verlaten
„ de haven met een lading yeren gewassen en koerstaven,
„ afkomstig van de Cockerill fabrieken.
„ Daarna vertrekt de staatsvloot.
„ De Sleepboot 5 „ met het reserve lichtschip op sleep, towne
„ Loodsboot 7 „ met het vuurschip „ WANDELAAR „
„ Loodsboot 12 „ met het vuurschip „ WEST-HINDER „
„ De loodsboten „ 11 - 13 - 14 - 15 „ kort gevolgd door de
„ handtuiger „ VLAANDEREN - I „ van de firma De Cloedt,
„ Dan volgen drie maalboten:
„ M.P. PRINCE-CHARLES » « PRINCESSE-MARIE-JOSÉ » en de
„ « LONDON-ISTAMBUL » deze laatste was geladen met de ma-
„ chinen van de Werkhuizen van het Heewesen, en de voor-
„ raden uit het magazijn.
„ De patrouilleboot A.5 word naar Southampton gestuurd.
„ Och een ganze reeks visservaartuigen ontvluchten de
„ haven.

- 0.1. "OSCAR,"
0.4. "MADELEINE,"
0.10. "JOSÉ-ADRIENNE-RACHEL,"
0.12. "GILBERTE,"
0.14. "DE-VIER-GEBROEDERS,"
0.16. "FERDINAND,"
0.19. "NORBERT,"
0.21. "BELGICA,"
0.23. "MARIA,"
0.26. "CESARINE,"
0.27. "DE-ZEVEN-KINDEREN,"
0.31. "GEORGETTE-SIMONNE,"
0.32. "CAMILLE-RAYMOND,"
0.38. "MALVINA-MARGUERITE,"
0.40. "FRANÇOIS-HÉLÈNE,"
0.43. "RAYMONDA,"
0.44. "ERNESTINE-GABRIELLE,"
0.47. "EUPHRASIA,"
0.49. "MARIA-RÉNÉ"
0.53. "POLIDORE-PIETERS,"
0.56. "MIMOSA,"
0.60. "PICOLÓ,"
0.64. "EMILE-LOUISE,"
0.82. "RAYMOND," (PV)
0.84. "EUROPA,"
0.90. "DOX,"
0.91. "AUGUST-MARIE,"
0.93. "MARIE-JOZEF,"
0.95. "ANDRÉ-LILIANE,"
0.96. "GEORGETTE-LYDIE."

„O.100. RACHEL-MARIE-JOSÉ-MARGUERITE,
„O.101. GÉORGETTE,
„O.112. BERTHA-LINA,
„O.113. PHARAILDE,
„O.120. GABRIELLA,
„O.121. CHARLOTTE,
„O.129. AMANDA-AUGUSTINE
„O.132. CHRISTOFFEL-COLOMBUS,
„O.139. YVONNE-DECKMYN,
„O.144. EUGÉNE-GUSTAAF,
„O.154. GEORGES-GÉORGETTE,
„O.182. JEAN-MARIE,
„O.187. AMÉLIE-MATHILDE,
„O.206. RENILDE,
„O.208. FÉMINA,
„O.244. PHILOMÈNE,
„O.255. BLANCHE-MADELEINE,
„O.256. MAURICE-ANDRÉ,
„O.288. NORMANDIE,
„O.87. MARIE-ISABELLE, (openboot)
„O.79. TONNY, (openboot)
„O.71. JEANNE-ADOLPHINE, (openboot)
„Bl. 71. JAN-VIRGINIE,

„18 elbei : De vuurtorenwachter houdt bevel de apparaten
van de toren te vernielen.

„Vier maalboten liggen gereed om te vertrekken.

„Het zijn de „GÔTE-D'AZUR“ en de « ROUEN », van de
„Compagnie Française Sagar, en de Belgische maalboten

,,PRINCE-BAUDOUIN,, en,,PRINCE-ALBERT,,

De eerste twee schepen waren bewapend.

Van 5' morgens waren de schepen door de vijand ontdekt; een vliegtuig proogde hen in de havente bombarderen.

Het werd door het kustgeschut van de Halve maan verdreven. Om 15 uur verlieten deze schepen de haven, ze waren nauwelyks buiten de staketsels, of een duits vliegtuig proogde ze opnieuw aan te vallen, het werd door het vuur van de „ROUEN,, en de,, CÔTE-D'AZUR,, verdreven.

Daarna volgde de loodsboot 16,, en de reddingsboot,, „MINISTER-ANSEELE,, en een groot Convooi vissersvaartuigen waarmede de overige bewoners gevlncht waren.

,,0.2,, THÉRÈSIA,,

,,0.17,, JEAN-BART,,

,,0.25,, KONING-ALBERT,,

,,0.63,, SAINT-PIERRE,,

0.81,, ANNIE,, (PV)

0.80,, DUCHESSE-DE-BRABANT,, (PV)

0.85,, MARCELLE,, (PV)

0.86,, GEORGES-EDOUARD,, (PV)

0.88,, JOHN,, (PV)

0.98,, MARIE-LOUISE,, (PV)

0.102,, MATHILDE-SIMONNE,,

0.137,, STE-THÉRÈSE-DE-JESUS,,

0.159,, TRANSPORT,, (OR)

0.163,, CHRIST-MAHLMAN,, (OR)

0.164,, JAN-DE-WAELE,, (OR)

0.197,, POLYDORE,,

- „0.204, MADELEINE-HUBERTINE,
„0.237, NELLY-SUZANNE,
„0.292, VAN-EYCK,, (MV)
„0.293, VANDER-WEYDEN,, (MV)
„0.295, MEMLINC,, (MV)
„0.296, VAN-OOST,, (MV)
„0.299, VAN-ORLEY,, (MV)
„0.301, MARIS-STELLA,,
„0.302, SUZANNE-ADRIENNE,,
„0.309, INDÉPENDANCE,,
„0.315, GABRIELLE-MARIA,,
„0.322, BLAUW-VOET,,
„0.339, CHARLES-MADELEINE,,
„0.340, CLARA-SIMONNE,,
„0.341, MONTE-CARLO,,
„0.349, ANNIE-MARIE,,
„0.350, ROI-LÉOPOLD,,
„0.71, MARIA-LOUISA,,
„0.700, GÉBARADE,
„0.31, MATHILDE

---

19 oktober

- „Een graanmijner en een vlootende kraan stranden achter
het Oosterstaketsel.
- De volgende staatschepen worden in de haven achtergelaten
- „STROOMBANK,, WEST-DIEP,, WIELINGEN,,
„Het hydrograafschip, VICTOIRE,,
„De kustwachter „ ZINNIA,,
„De loodsvoertuigen, LOODSWEZEN-KUST. I,,
„LOODSWEZEN-KUST. 3